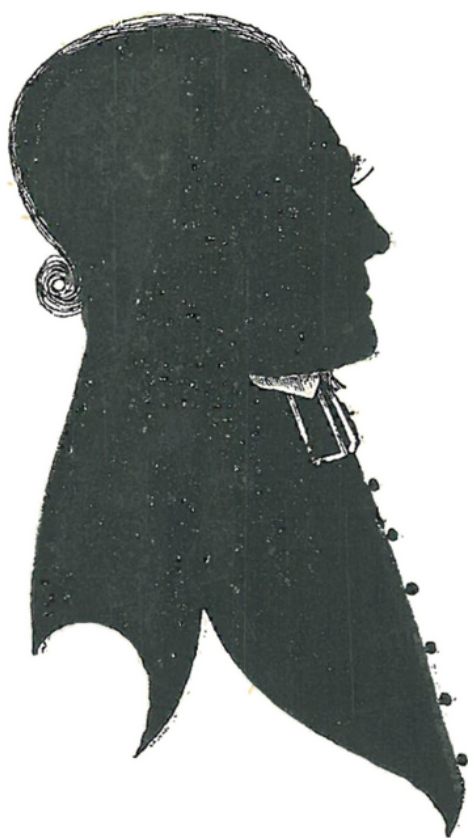
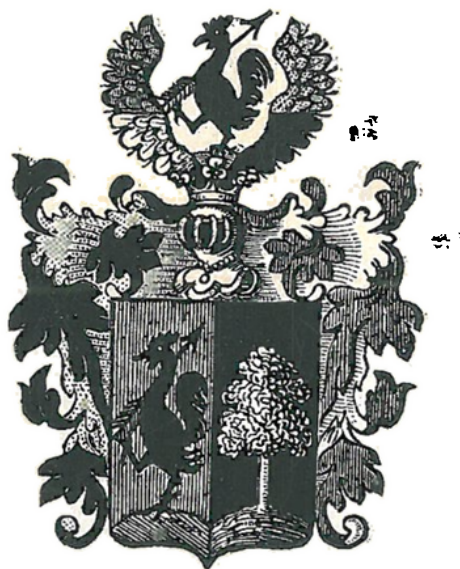

Antonín Šaněhř,
zakladatel ústavu Dědictví svat. Jana Nepomuckého.

Životopis

melebného pana

Antonína Sanikýře,

nábožného zakladatele ústavu Dědictví svatého Jana Nepomuckého v Praze.

D b

Wáclawa Alexandra Pohana,

ptisežního a veřejného notára Buběgowického, člena českého národního museum, též Pražské společnosti přátel k zvelebení církevní hudby a Dědictví Svatojanského, a faráře v Poříčí nad Sázavou.

(NÁKLADEM DĚDICTVÍ SWATOJANSKÉHO. ČÍSLO X.)

Prodává se v tuhé obálce za 10 kr. št.

W Praze, 1841.

W knihce arcibiskupské tiskárně, u Wáclawa Špinky.

Pamatujte na skutky otců našich, kteréž činili v robech svých: a
dobře za to slávy veliké, a jména věčného.

I. Machab. 2, 51.

Pamatujte na správce své, kteříž vám mluvili slovo Boží; gichžto
obcování konec spatřujete následujte je.

K Žid. 13, 7.

Buďte sebe pilní, i svého stáda, abyste spravovali církev Boží.

Skut. Uposl. XX. 28.

P ř e d m l u w a.

Bylo-li také knihy ústavem Dědictwí Svatého Jana Nepomuckého vydávané potřebí; a bylo-li také z mnohých stran skutečně žádáno: byl to zagisté Životopis slavného zakladatele téhož ústavu, welebného Antonína Sanišky; neb, gať se dítě poptává po swém zemřelém otci, také bylo počínání jeho we dnech weškerého života; a w tom potěšeným se stává, když se, co možná, vše o něm dowí, aby si ho tať po weškeren den pozemského obcowání jeho živě wyobraziti, a gaťo po bohu jeho giti mohlo; pozorujc, gať lasťawá, otcowská péče jeho založení blaha rodiny své uspořádawala: tať i tu gedem každý ze Spoluauků Dědictwí Svatojanského taužiti musil, dowěděti se, kdo byl

*

zakladatel geho; které byly události aučinného života geho; gať k založení tomu přistoupil; který právě byl pravý záměr geho; gaťých si tu sám pravidel a mhgimek sestavil, a gaťm pořádkem tento záměr geho do veřejného života přišel. Jestli toho v tom žádost byla upřímná, redakci oznáti musj: že ona sama prahla žádosti taužebnau po dopidění se popsání melebného života geho; uznávajíc to k němu samému za nejvyšší slusnost: a k spoluaudům, by jim takové předloženo bylo, za svatau povinnost.

Š dostalo se žádosti tak slusné toho ukožení; a dostli gsme životopisu geho, i mnoobrazení i značku geho, pérem a štětcem důstojného pana Václava Alexandra Pohana, budoucího biskupského notáře, člena Dědictví, a faráře v Poříčí nad Sázavau; kterýž mnoho let v společnosti Hanušřowě strávil, a geho důstojným spolubratrům po blizku stoge, všech událostí vzácného života geho lehce, pravdivě a auplně se doméděti mohl. Podaltě nám ochotně po čem gsme tak taužili, a tak potřebě nassj wysoce posloužil; zač gemu díky nassich wraucných dosti gewiti nemůžeme. Š čím dál a dále ústav náš wysoce prospěšný rozšiřowati se bude, a při

opětování nového vydání životopisu tohoto pro nové přístupující spoluaudy, i památka jeho se opětovati a mysl wděčná všech spolu k němu obraceti se bude.

Budiž životopis slavného **Zakladatele** našeho tudý mile přigat, a co první památný wděčnosti naší oceněn.

Gewila se ale také w běhu posledních tří let mnohonásobná žádost, by zase gednau **Poznamenání Spoluaudů ústavu Swatojanského** vydáno bylo; aby se spoluaudové dle gména mezi sebou seznámili, we všeobecném přehledu počtů ústavu poznali, a tak z wzrůstu jeho těšiti se mohli.

Druhé slusné žádosti této také žádost učiniti wzala si redakci ochotně na péči; a gať daleko se přehled ten sestawiti dal, welewzácným pánům spoluaudům přítomně předkládá.

Příčinau nebezpečné a předlauhé nemoci prvního aučet wedaucijho; roznemocněním — a na to úmrtím druhého; a těžkým začátkem nedodelané práce předků svých přegimagicijho nynějšího giž třetího aučetního nebylo auplné a au-

pravné sestavení aučtů tať snadné; protož omluv přisný posudeť pánu spoluaučtů, cobý buď w katalogu: buď cobý při aučtech nedostatečné se býti widělo, neb neauplného se zdálo. Redakc to gen wděčně přigme, řdnž se gi poukáže, řdebý snad pochybeno býlo; ačkolim řaždý se přeswděčj, že auplnosti a swědomitosti wšsudý šetřeno; a tať řaždý že wzrůstu, řwětu a rozsáhleho aučin-řowánj úřtawu našeho těřřiti se může.

Djřý zde buďtež wšsem, řteřj, šřtědrými přjřpěw-řý swými, n a řř i m i býti lařřawě se nařlonili! — Djřý wšsem, řteřj podanými spjřý w Dědictwój oheň řimota wděchli a do řimota uwedli! A djřý wšsem, řteřj co rozřřřřowatelé řněh wydaných řimotu průchod otewřeli, řu řwětu a aurodnosti geho přjřpjwali, a tať prawými apošřtolý geho se řtali.

Protožebý se ale mnohým řtenářům gedno a druhé aučřowánj mohlo nepochopitelné zdáti, a řa pozůřřtalau řhybu se to držeti, co předce právě

dle základu pořádně postaveno gest: protož mnohých míst takových zde vysvětlíme; dle kterých i ostatní temněgši více pochopitelné se stanau.

1. Jeho Císařská Královská Milost obdařila ústav sto zlatými na stříbře.

2. Spoluzakladatelové gsau z obzvláštní počestnosti v čele katalogu postaveny; z ohledu ale roků, tříd a základu zase i v přehledu uvedeni býti musili, aby summy počtu a peněz se řádně vyřázali.

3. Mnohý se spoluzakladatelem gmenuge, ačkoliv pravidelně určených 100 zl. nepoložil. Při takovém pozorováno buď slovo „zásluhami;“ kterými, gakaufolivěť totiž nezjistnau, neunavenau, wýtečnau horlivosťi a služebnosťi, ústavu prospěšným se stal: neb mimo základ swůg, (u p. při gménu p. Šoregse, a jiných) i za jiné osady ze swého základ položil.

4. Naproti tomu se ale také zase nenagde, (gafo u p. při spoluzakladateli, welebném Schmidingrowi,) žádného vyššího poznamenání; ačkoliv on mimo 150 zl. na stř. ze swého vlastního o ústavu nejprvněgši, nejvyšší a nejčetněgši zásluhy má; neb nad to sám jediný ústavu auplných 100 spoluandů zřítal, a za knihy horlivosťi swau roz-

prodané přes 1500 na štr. odvedl. Proto že Dēdictwǝj pro něho wyššijho wyznamenánǝj nemá, gediné zwláštnǝj wřelé wděčnosti: tedǝ Dn zašlauženého wyššijho wyznamenánǝj s pokornau důwěrnostǝj od wěčného Ddplatitele se nadjti může. Kterého, aby se Gemu slawně dostalo, gisté wesskeré wzácné spoluaudstwo s námi wraucně mu přege!

5. Pozorowáno buď, že kdo 20 zł. podá, do třǝdy II. wstúpuge. — Gať ale těmi penězi celý spoleť, u p. wřariátnǝj neb řeholnǝj duchowenstwo, učitelstwo, měšťanstwo neb sausedstwo, neb školstwo, aneb otec pro rodinu swau spoluaudem se stává: tedǝ gen w třǝdě III. zůstává; protože aud takowǝj niťdǝ nemymǝrá. — To prawidlo platǝj taťe pro wyššǝj třǝdy; totiž „wždǝ dwogná sob, co přinášegǝj gednotlimé osobǝj.“ — Gať statut §. 4. prawǝj.

6. Mnohǝj spoluaud štogǝj w třǝdě II., aneb w I., aťkolim gen 10 zł. přispěl; tu zase zásluhy geho o ústau, těch nedostáwagǝjch se 20 neb 40 zł. doplňugǝj, ano u mnohého i přewǝššugǝj.

7. Sem tam se nagde, že spoluaud 12, 14, neb 15. zlatými uweden býwá. To pocháǝj z dobročinnosti geho, že wǝjce podal, než mu dle prawidel pro třǝdu geho zapotřebǝj bylo.

8. Mnohý gest přigat za spoluauda, ačkoliv nižádného peněžitého základu neučinil. Tu gsau gisté zásluhy geho o ústav vyšší ceny, než peněz na třídu geho vysazený.

9. Co kdo, gménem dobrodince, pod 10 zl. podal, gaž i fregcary nad wjc třídní základ podani, gaž u. p. od vikariátu Wolinského a Botického atd. gsau připočteni k summě prvního oddjlu hlavního přehledu.

10. Bylliby který spoluaud wynechán, oblíbíž sobě první příležitost redakci to oznámiti; kteráž opravu tu hned w ručním katalogu swém přisadí.

11. Nový přístupující spoluaud ožnam redakci swúg vikariát; a šrže toho knihy obdržowati, neb toho pro ně pošlati chce; neb ždaž se ku které filiálce připoguge, kterau by gemu knihy doručowány byly.

12. Učty filiáleš musgí každokráte s Řignem uzavřeny, a w Listopadu redakci odeslány býti.

13. Když manželka spolu s manželem gmenována býti chce, není základu vyššího zapotřebí. Umádí se pospolu gen z počestnosti. Spoluaudstwj ale gegí s manželem wnmírá; — le-daby polowičním základem i sobě spoluaudstwj založiti chtěla.

14. Polowičnjm základem 5 zl. může každý přistoupiti, gen když druhau polowici do konce roku doplatí.

15. Zemřelý spoluaudomé buďte nám od sousedních spoluaudů w čas oznámení.

16. Když každý w hodině poslední w pořádnosti své na přimluvu patrona svého, svatého Jana Nepomuckého, a na ústav Dědictví jeho mravně, štedře pamatuge! zvláště, když tolika pobožnosti účasten se stává.

17. Při uvedení spisů podruhé neb potřetí tiskem vydaných, postavila se cena gen jednoho vydání. Při školních listkách se ani nemysadila, neb byla čtvernásobná; a také gich wíce není.

18. Při posledních dvou vydáních zase uveden nebyl spisovatel; neb první gest vzato z gíž (beze jména) tiskárny, a pak z rukopisu; a k druhému přispělo wíce spisovatelů.

19. W hlavním přehledu, při darovaných wýtiscích, negau spoluaudomé oddělení od giných, kterým totiž dle vůle zakladatelovy wýtisky darmo se podali, a pak wýtisky, které rozšiřowatelům na procenta se počítaly. Byla by to neměčná práce; a nepřimnožil by se takowým: třídním uvedením ani ústavu, ani spoluaudům nějaký prospěch.

20. Protože katalog tento, ve všem správný, rokem 1841 opět vydati zamýšlíme : tedy žádost naši, o poukázání nalezených chyb a vad, s vší slušností zde opětujeme.

Po delším ustání, když se žádný nový spoluauď k Dědictví Svato-Janskému nepřihlásil, přemáhala náš přetěšení, právě když jsme tuto předmluvu dokončovali, na obzoru Svatojanském přeuslechtila hvězda nová.

Josef Streer, důstojný děkan v Plasích, panství nenovojcenského knížete Metternicha, ve vikariátu Plzeňském, položil dne 29. února před nysocí důstojnou konsistoř arcibiskupskou 25 gmen nových spoluauďů, kterých pastýřská horlivost jeho byla ziskala. Držané dogemné kázání jeho o prospěšnosti Dědictví Svatojanského, a světlé a tklivé vyložení základů ústavu toho, pogalo srdce, ku kterýmž mluvil, tak mocně, že všau hned 250 zl. štr. ochotně položili, a žádali, by k aučelu tomu Svatoému Janu do Prahy odesláni byli.

Nejsau to ale jen saní lidé zámožní, gať u p. páni auředníci, mezi kterýmiž někteří paují Němci ;

ale i sprostj rolnjci, hamjři, smelcaři, uhjři, omčáci, a čeledjnowé, osvědčugjci nám slovo Páně, Is. 35, 5, a Luc. 7, 22, „že chudým ewangelium se zvěstuge.“ —

Tu opět nového nabýváme přesvědčení, gať swatý Jan Nepomucký ústavu svého před Bohem mocným gest patronem; tu nový nabýváme důkaz, gať w srdcích lidských mjra katolická hluboko gest wkořeněna; gať nábožný menšowstý lid prawospasitelné cirkwi své wěrně gest oddán; gať přístupno gest horlivému otci duchownjmu ucho a srdce geho osadnjěm; gať k dobrému, gen když se jim swětle oťáže, rádi se náfloňugi; a gať rádi tam na pastwý gdu, kam ge weđe opatrný, o blaho swých owcěk prožřetelně pečlivý, upřjmný pastýř duchownj. Tato přesvědčení, gať o duchownjch vůdcích, tať o nábožných osadnjících gest wácněgšj, dražšj a utěšeněgšj, než každá gaťákoli podaná summa peněz; a gest wzácná, gať w očích Božích, tať i w očích lidských; neboť ten právě gest aučel Dědictwý Swatojanského „wzděláwati ge totiž w lid wzácný, násladowný dobrých skutků; wzděláwati lid w prawowěrjci křestany, w dobré a wěrné poddané, a w prospěšné k sobě wespolek sausedy; au-

čel to, kterýž Dědictví Svatojanské nade všecky ostatní ústavy nenprospěšněgši a nenspásitelněgši činí, a protož také rozšířenosti své po všech Slovanských krájinách nabývá, a i také nabude.

Š nemáhala vysoce důstojná konsistoř chválného, zaslaužilého duchovního pastýře, který již v II. roce zavedení Dědictví Svatojanského za spoluauda přistaupil, pomýšlením za Spoluzařadatele významenati; a tím osvědčiti, gať neziskné zásluhy spravedlivě uvažuge, ctí a miluge; a gať jí to hluboko v srdci gde, řdyž se v dieceji své s tak melebení hodnými duchovními pastýři honositi, z takových po pramenu vod živých žijících, po rozdělení srdcí svých taužících, a po spasení duší svých prahnaucích duchovních omeček těšiti, a tak v prospívání církve Boží weseliti může.

Iména všech těch ctihodných spoluaudů uvedeme v letošním prvním svazku Časopisu pro katolické duchovenstvo; v katalogu ale Dědictví ge veškerému bratrstvu Svatojanskému až v příštím roce podáme.

Šan Švath ge z milosti Páně zdědil; a oni zdělili zase geho mocnou přímluvu a ochranu. Kteráž, aby ge zde milostně šetrila; pať gim tam,

na výsosti, do jeho přeblaženého bratrstva pomohla: žádá jim na Pánu Bohu gisté wešškeré wzácné spoluaudstwo, přede wssemi ale wraucně a každodenně,

Na hrabě Pražském, 19ho Břežna 1840.

Waclaw, M. Pessina,
kanowník, konsistornj rada,
ředitel úřadu.

Některé ze života melebného pana Antonína Haničhře, zakladatele ústavu Dedicovního svatého Jana Nepomuckého pro rozšířování mezi lid obecní latiných a duchem katolickým psaných mzdělávacích knih českých, bohosloveckým časopisem obecnímu porůznu podané gen nedokonalé zlomky, neméně i panem Františkem Glámau mně ponawržená úloha ¹⁾, o životě a působení světného svatojanského zakladatele našeho zewrubnější a muže toho wýtečného důstojnější zprávu zaslati: pomžbudilo mne důležitější života geho udalosti, gať gen lze bylo, wšak wěrně, zde tištěm wydati.

Dotčený pan Antonín Haničhř ²⁾ narodil se w Praze dne 21. Řigna 1753, gehož

1) Viz bohoslowního časopisu ročník VIII. swazeš 1., stránka 104.

2) Půwodně se Haničhři psali slechticové ze Semina nad Labem. Důwod toho uwádí pan Wáclaw Hájek, na ten čas farář w Nebowidech w střidnictví Kutnohoršém, w úředním boríu swém od 28. Prosince 1820, že we farním tamním chrámu Páně posud hrobník s nápisem: „Bohuslaw Hannŭtŭrž z Semina se uchowal. — Samtěj zwon welký nese nápis Haničhřů. „Slyt gest tento zwon ke cti a chwále Pánu Bohu Wšemohaucímu. Léta Páně MCCCCXXXIX řrže Petra w Bolešl za urozeného Pána Wiljma Hannŭtŭrže ze Semina

pan otec Jan, počestný měšťan a mistr řeznický

na." Dřív zemské domozugj, že Vilém Haníř ze Semina po svém uci Witowi statek Dobessowice; roku 1542 s bratry svými: Janem, Bedřichem, Mikulášem a Bohuslawem statek Nebowidň držel; roku pak 1550 dvůr Bořetický přikaupil. Roku 1563 stalo se pogednání mezi Vilémem a Bohuslawem Hanířem ze Semina, načež Bohuslawu statek Nebowidň připadl. (Libr. Instr. 56 Lit. L. 4.) Roku 1581 ustanoveno poručenství nad Lidmilau, osiřelau slečnau pana Bohuslawa Haníř ze Semina nad Lasbem. (W. brun. Quaternu s. mcdrým číslem.) Tažé posléz roku 1612 statek Nebowidň svému manželu a dědicům za 100 kop českých grošů právně postaupila. (Libr. Instr. 185. K. 30).

Roku 1562 byli Hanířové w stav rytířský povýšeni, gaž následownj diplom doličuje.

„Des Bohuslaw Haníř von Semina Wappen-Verbesserung.

Wir Ferdinand cc. cc.

Bekennen durch gegenwärtigen Brief, daß Unser getreuer lieber Bohuslaw Haníř vor Uns und Unsern Vorfahren berümbt geworden, auch seine gegenwärtigen getreuen Dienste als Forstner bei Unsern Kammergütern allbekannt geworden, dannenhero Wir ihm aus Röm. Kaiserl. Macht wissentlichen Kraft dessen Wappen und Kleinod nachfolgender Maßen verändert und verbessert haben."

„Als nemblichen ihr Alt Wappen so mit Namen ist ein etwas ablänglichter von oben herab perpendicular in zwey gleiche Theile unterschiedener Schild, dessen die hintere Felsung ganz Schwarz oder Kohlfarb, und in dessen Grund auf einen grauen Hügl ein gerad aufwärts stehende Linden, in der Forderen aber so ganz Roth in Grund, nemblichen Rubinfarb, ist am Grund auf einem grünen Hügl ein ganz Schwarz oder Kohlfarber, auf den linken Krähl stehend, und zur Rechten gekehrter Hahn zu sehen, mit einem rothen Kampf und abhangenden Barth, aufgethanen Schnabel und

na Novém městě w žitnobranště ulici, i panj

ausgeworfenen rothen Zung, seinen Hals aussteckend, mit einem Psittichenpfeil durchgeschossen, und erst besagter Psittichenpfeil, an dessen Schießfedern, mit seiner rechten Krehl haltend, ob diesen Schild stehet ein offener Thurnirhelmb, nur hintern Seiten mit roth oder Rubinfarb, und Weiß oder Silberfarben, zur Fordern aber Schwarz oder Kohl, und Gelb oder Goldfarben abhängenden Helmdecken, und darob mit einer Königlich golden Kron geziret, aus welchen zwischen Zween gegen einander ausgeführten Adlerflügel, deren Sachsen einwärts gewendet, und jede nach der Zwerg in Zwen gleiche Theil, der das hinten obere gelb und das Untere schwarz, das Forder obere aber Roth und untere Weiß obn gethailt ist, erscheinend wiederum wie drunten in den rothen Feldung ein schwarzer Hahn in gleicher Gestalt und Positur, In Maßen dieses Wappen in Mitte dieses Unseres Königl. Diploms gemalt, und mit Farben ausgezeichnet ist."

„Confirmiren und Bestättigen dieses vorgeschriebene abgeänderte und verbesserte Wappen cc. cc. obbesagten Bohuslaw Haničič von Semina nicht allein für sich sondern für alle seine Erbsnehmer Mannlich und weiblichen Geschlechtes cc. cc."

Beheben würdigen und setzten obbesagten Bohuslaw Haničič und seine ehelichen Leibeserben und derselben Erben in den ritterlichen Thurnirfähigen Abl cc."

Und gebiethen daher allen und jeden Unseres Königreichs Böhheim und dessen incorporirten Landen cc.

Zu Urkund dessen haben Wir gegenwärtiges cc. cc.

Gegeben zu Prag den 10. Januar 1562.

Ferdinand.

v. Felb.

Ad Mandatum

Dr. Elect.

G. Kobenzl

Registrator Straßberg."

Kopie botčeného diplomu podána a řádně vidimována w Praze dne 3. Června 1820 panem Josefem ze Šchönfeldu, magetnjkem Wjdenště robinné listowny.

matka jeho Alžběta, rozená Potasowská³⁾ pro gi ch poctivost u svých spoluměšťtanů u zvláštní vážnosti chováni byli. Sned co pachole mýborné gewil schopnosti, wyníkal nad spolužáky, a stal se miláčkem svých učitelů. Widauce rodičomé synáčka svého wzácnými dary od Boha nadaného, určili ho k studijm, gašowaužto dráhu giž w desátém roce stáry svého nastaupil. Roku patnáctého, obhyn chwalně gymnasiální studia, byl pro wýtečné ctnoši, ušlechtilau pomahu a wznesšeného ducha w rád towarýšstwa Šejssowa přigat, kde po přestálém dwaúletém noviciátu w oboru wěd filosofických tak se wyznačil, že na universitě Olomaucké, dle diplomu od 3. srpna 1774 za mistra swobodných a libomudrcých umění uznán byl. Rok wšak 1773 nenadále tak hlubokau gemu zasadil ránu, že mu gi po celý wěk u-

Geho Dřiwj cenoit knjže arcibiskup Pražský, nejduštoogněšši Pán pan Wilém Florentin ze Salmů (P. T.) u příležitosti hlownjho přehlíženj fary Sedlečké w krági Beraunském u přítomnoši pana Josefa Bretfelda, swobodného pána z Kronenburku a rytjře Swato-Wáclawského, kancéře arcibiskupského, gednoho z Janišků z Semina, znamenitého českého wstěhowance w Řissi, přitelem svým gmenowal. — Welebný pan Josef Janišků, farár w Roudratci a synowec pana Antonina, dowozuge mnohými důwodnými listy práwě šlechtickau poslaupnost swau.

Spis Karla knjžete Ministerberského, nejwýššjho hentymana králewštwj Českého pod Ferdinandem I. r. 1525, který redaktor w rukau měl, gmenuge Klénu Hanžkiržku na Horách Kutných, urozenau wladikau a panj.

3) Dcera bohatého zlatníka w Praze w široké ulici, jehož bratr znamenitým klénotníkem u dwora ruského byl.

léciti nebylo, totiž zrušení drahého mu řádu to-
varyšstva Ježíšova. Každé osudné té doby při-
pamatování vynaludilo z útroby jeho bolestné
rozduchnutí, z oka slzu vnitřního hnutí, a ze srd-
ce žádost nemravnější, měli-li by Ješuité gestě
za jeho žití do Čech opět uvedeni býti, v tova-
ryšstvo gegich zas se navrátiti. Dne 28. Dub-
na 1775 dobyv sobě od Gegi císařské královské
Milosti slavné paměti Marie Terezie „titulum
mensae,“ oddal se bohosloví s účinnou pilností
a srdečnou odhodlaností; dne pak 23. Března
1777 došel cíle svého, na kněžství byl posvě-
cen. Kde aš mladý ten dělník ponechpru vzdělá-
val vinici Páně, nebylo mi možno se doméděti *).
Dne 4. Unora 1782 ustanovila ho vysoké dů-
stojná knížecí arcibiskupská Konsistoř Pražská ko-
operatorem tractus v stádnictví Sedleckém. Dne
pak 24. Unora 1787 do Klokot na Tábořsku,
a konečně dne 8. Července 1788 na dožádání
vysoké důstojného a urozeného infulovaného pro-
bosta pana Prokopa Benesse Hennižera, smobod-
ného pána z Ebergu, do Hradce Vindřichova se
dostal.

Dne 14. Srpna 1796 umázał se v resi-
dentní kaplanství Čiměřské †), poněvadž tehdejší

*) Redakci slušně žádá, aby v. p. čtenářové časopi-
su našeho, kdyby se v matrikách toho dopjdili, dobrotivě
nás o tom zpravili.

†) Čiměř, město v Tábořském kráji, více dvou
hodin od Vindřichova Hradce vzdálený, a od Němců vůle-
Schamers přezděný.

farář Pěnský⁵⁾, gehožto duchovní správě osádka Ěiměřská byla podřízena, při královském krágsfém wyšetřování raděgi naň svého práva, polnosti a giných důhodů se byl odřekl, nežli by tamnj se-
sutá stavenj hospodářská nově vzdělati se byl podvolil.

Wžjima z počátku bylať škrowná velmi, škrowný wšak i způsob žitj geho; až pať zwýš-
šenau cenau obilnj w letech následownjch se po-
někud zotawil, že zaslá stavenj hospodářská na
swůg wlastnj penjz náležitě uspořádati, obyt swůg
oprawiti, a chrám Páně, gať gen možné bylo, při-
ozdobiti mohl.

Osádku newelkau mage k opatřování, bawil
se w dobách prázdných literaturau, a dlouhé zimnj
večery wynaložil newjce k poznání francouzského
gazyka, ano i w řečtině tať se zdořonalil, že ně-
které drobnůstky w češtinu došti zdatile přeložil.
Co pastýř duchovní zastával swědomitě a wěrně
úřad swůg, a o zwelebenj místnjho chrámu Páně
s welfým nákladem horliwě pečuge, zjškal sobě dů-
wěru a lásku osadnjků swých w té mře, že na-
potom gich náwšstěwau přeašto obradowán bý-
wal, kdž po 40 na winici Páně chwalně strá-
wených letech newyněššjm dekretem dworské kance-
láře od 27. Března 1817, čjsem 6838, pensij

⁵⁾ Pě n a, wesi nice blíž Ěindřichowa Hradce ležiej, a
od Němců Baumgarten překřtěná.

opatřen, u svého důstojného bratra Jana⁶⁾ na nějaký čas se byl ubytovat.

Tamže co kaplan jsem se s tímto kmetem sličetným celé dni rozkošně bavil, sledoval v něm muže velmi zkušeného, všestranně vzdělaného a ducha bystrého, téměř živa encyklopedii, z nějž dle libosti čerpati se dalo. Gafkolim věkem již sesslý, předce literních pokroků horlivěji nežli mnozí z násinců všímal si, o čemž dno věkem mace bělmem již zašalené, předce pomocí zvětsugicjho šla až do půl noci každodenně, nehradši všíat zdařilé plody české literatury čítával, gafomauž negen odbíráním četných knih všemožně podporoval, nýbrž i sám roku 1824 „Abecedu pobožné manželky a hospodyně“⁷⁾ na svůj náklad v Praze přetištěnati dal. Zde mace příležitost s horlivými vlastenci častěji se scházeti, ožil z nová čilý duch jeho, gessťo po dwadacet let v osádce pauze německé⁸⁾ skromné gen po-

6) Jan Haněš, farář v Plané nad Buznicí, biskupský střídní štebnického okresu, dozorce národních škol, Budějovické mysece důstojné konsistoře rada, a magetný veliké zlaté české medaile.

7) Uneb výklad divomectva veršů o ctnostech dobré a sličetné ženy, pořádkem liter abecedy hebrejské, v poslednj kapitole příslowj maudrého krále Salomauna od Ducha swatého položených. Poněprw léta 1585 u M. Daniele Adama z Beleslawina wntištěná.

8) Páni Slawatové, vládnoucí na Hradci, obzmagice se Víhartů a rozmáhajících se bludů Waldenských, uvedli ze Šwábska osádku německou v dědiny své, a přenesli jus patronatus na Jesuity, by snad sami některému

travy docházel. Byvaloť to podjímánj newšednj, zjratí wěhlašného kmeta wěmlumnostj horaucj důstogně zastámati národnost i gazně materšh, a w mladjcjch neodrodilhch rozněcowati oheň a lásku k wlasti poswátné.

Mezi tím odebral se pan Antonjn Haníšk k swému mladšímu bratru Františkovi⁹⁾, kde po několika w swatém pokoji strávených letech druhotiny kněžstwí swého slawil. Roku pať 1829 opět do Plané se wrátil. Tenkrát co kněz již jubilovaný nešťastěgi se modljal; předce wšak w prázdňch dobách rád se čtením wěborněgšjch plodů české literatury a mlumnice ruské bamjal. S blaho swých kraganů swrchované pečlivo, žehráwal bolestně na wzdwíženj blahoděgného „Dědictwí swatého Wáclawa“^{*)} w potah bera mnohostranný užiteč duchownj, gestoby se na úrodné půdě wlastenské po ten čas z dobrých knih byl wntěžiti dal. Prohlásil se sice, po sobě blahocinnau zůstawiti památku, wšak gestě neurčité; až teprw w Táboře, kam se roku 1830 po úmrtí swého wěborného bratra

bludem pikartským nařwášenému knězi omylem faru nezadali. Odtud po zrušenj řádu towaršstwa Ježíšowa pošlud wšecky druhdy Slawatomské formy G. M. královská zadává.

⁹⁾ František Haníšk, farář w Bernardicích, Wopořanského panstwí.

^{*)} Podobný ústaw na wzdáwanj českých katolických knih, w lewné ceně, gačo náš ústaw Swatojanský, genž po 200 let w rukau Jesuitů spasitelně aučinkowal; až po letech 1780 zcela wzdwížen, knihy rozdány, a kapitál k náboženškému a k fondu studií rozdělen byl.

Sana byl ubytován, w poradě wzam nasseho wúbec oželeného, cjršwi i wlasti s celau dušij wraucně oddaného pana Josefa Blastimila Ramarhta¹⁰⁾, uchalil záclonu swých zámyslů zbožných, položim na oltár chudé swé wlasti welikomyšlně 1000 zlatých štrjbra — upřením sobě mnohých potřeb, — krusně za blaahá léta ustrádaných, co základnj kámen k wádělánj nowého ústawu, pod názwem „Dědictwj swatého Sana Nepomuckého“ k wydávánj laciných, dobrých, a pauze českých knih katolických. Nadřčenau gistinu i se základnjmi prawidly podal wysoce důstogné knížecj arcibiskupské Konfistoři Pražské, co mateři o blažo milené wlasti neynohš pečlivé, s prosbau ponjženau, by ona mocným swým účinkowánjm účel geho w skutek přiměst i a do žiwota milostiwě přenest i ráčila; gaťowážto žádost také wjdně přigata, a důležitost ta wysoce důstognému pánu Wáclawowi Wilémowi Wáclawjčkowi¹¹⁾ k wymoženj zákonnj platnosti swěřena byla. Dosselt ústaw ten Dědictwj Swatojanského neynohššího potwřzenj od Jeho cjs. král. Milosti Františka I., giž dne 26.

¹⁰⁾ Erposita Klokotský, nábožný básnjka horlivý wlastenec usnul w Pánu w Táboře dne 19. Března 1833, kterého dne časně zrána gessťe srbečná přánj k gmeninám od swých přátel přigjmal. — Což nám žádný žiwetopiš geho nepodá?

¹¹⁾ Wěhlasný děkan wysoce důstogné wždy wěrné kapi toly sw. Wita na hradě Pražském, prelát králowstwj Českého, doktor bohoslowi, cjsařský králowský skutečný guberniální rada, rektor Magnificus wsoťých škol Pražských roku 1838, spisowatel a wlastenec přewýborný.

Října 1833, kteráž dworským dekretem od 3. Listopadu číslem 27,129 ohlášeno, a guberniálním dekretem od 18. Listopadu číslem 25,564 rofu do-
tčeného wysoce důstojné knížecí Arcikonsistorii Praž-
ské dodáno bylo.

Statuta, na zříceninách dědictví Swato-
Wáclawského, nově rozdělaného ústavu dědictví
Swato-Janšského vytěnul welikodušný pan zůsta-
vatel sám; gšau pak tato:

Základní pravidla ¹²⁾

Dědictví swatého Jana Nepomuckého, aneb dobrowol-
ného peněžného základu a přispění, gehožto auroky
po wšech časů swědomitě wynaloženy býti mají

I. Ku rozdělání nábožnosti, mramnosti a pra-
wé maudrosti škrze dobré knihy; a tjm tedy

II. Ku zwelebení našeho milého gazdka, ga-
žožto prwnjho, ba gedinkého prostřed-
ku, gjmž se obecnstwo k cili nadřečenému we-
de; pročez časem i

III. K odměnám pro Čeště spisowatele, aby
djsem powzbuzeni a za zdařilau k tomuto cili au-
činkugjci spisowatelskau práci slušňau odměnau
pocťeni byli.

§. 1. Dědictwjm swat. Jana gen p a u z e
Čeště, nábožnost a mramy rozděláwagjci knihy,
buď půwodnj, buď ginogazyčné we zdařeném Če-
štěm přeloženi wydáwány býti mají.

¹²⁾ W. bohosp. časop. ročník 1834 swaz. 1. str. 164

§. 2. Nejvíce pečováno bude o to, aby genom obsahem i slohem výtečné, od mužů právě slavných a k tomu povoláných vůbec za dobré uznané knihy tímto nákladem na světlo vycházely.

§. 3. Při molení a posazení knihy, která by vydána býti měla, větší ohled ovšem bráti se bude na reálnější počet obecnosti a na jeho potřebu; a však nemají se tisknouti pouze populární, toliko pro lid sprostý určené knihy, ale i vzdělanější národa části bedlivě sšetřiti se bude.

§. 4. Tedy nákladu toho také účastny býti mohou umělecké a vědecké plody literatury naší, vůbec, co do bohosloví, co do výmluvnosti duchovní, co do posvátného básnictví, co do filosofie praktické náležejí, i dějiny světské, jenž děje s gich šťastnými nebo nešťastnými následky představuje, všecky tyto předměty obstaráním Svatojanského Dědictví vydány býti mohou. Jen aby se gich dostalo!

§. 5. Už pak šťastně zroste ústav tento, postará se též, aby i starobylé České knihy, rozum i srdce vzdělávající, které ovšem obsahem i gazetou vynikati musely, a kterých již dopřítí se nelze, dle potřebu času na novo vydávány byly.

§. 6. Gelikož se z ohledu na vzdělanost mravů a náboženství nepředněgi a nešťastněgi od autlé mládeže počínává, tedy zvláště z počátku, dokud větší nákladu vésti nebude možno, vydávati se budou vzdělávající knížecky pro odměnu bedlivých a mravných dítek národních učenlivých škol, zvláště s ohledem na §. 10.

§. 7. Pať co nevdřjve, gať gen bude mož-
no coš wěššjho podniknauti, přede wššjm šoro
wšeobecná widj se potřeba nowého a wšestranně
pěkného wydánj Pjsem Swatých s krátkými
podloženými wýklady *); zvláště s ohledem na §.
10, aby se máha držela, ano aby se předcházelo
neřádné rozšiřowánj biblij nekatolických w lidu o-
becném.

§. 8. Každá kniha, šze toto šgednocenj wy-
daná, má býti na čistém papjru, zřetelně, aupra-
wně wydána; a pro trwalost aspoň ta, šterá pro
lid obecný bude ustanowena, hned giž tuhau waz-
bau se opatři.

§. 9. Každá kniha budiž znamenána š tomu
šlaužejm obrázkem, aneb aspoň čistau winětkau, a
šlowny: Nákladem Dědictwj Swatého
Šana Nepomuckého.

§. 10. Šlawnj tohoto základu aumyšl gest,
aby se takové wýborné, prospěšné knihy, co mož-
ná bude, lacino prodávaly.

Wyšoce důštogná knjžecj-arcibiskupšká Kon-
sistor Pražská ten tať blahoděgný úštam Dědictwj
Swato-Šanského w milostivé opatřowánj dnem 9.
Listopadu 1831, čjšlem 7140 přigawšši, a wede-
nj ho 15. Šrpna 1832, čjšlem 5342, weledů-
štognému šanownjku a špoluradowi šwému, Šácla-
womi Mich. Pessinowi, co redaktorowi, šwěřimšši,
ráčila weřegným a welmi dogjmaným prohláše-

*) Šjmto wypracowánjm ebjrá se důšt. w. uč. pan
Šrantišek Šuffil, profesor biblických študij w Brně.

njm w Časopisu bohospoloweckém ¹⁵⁾ do žiwota ho wnesti, a obecnstwo české, zvláště horlivé, o gazň a národnost wýtečně zaslaužilé pány vlastence, nezmláštěni wšak welebné česko-slowanské duchowenstwo, gemužto giž následkem pomolání a úřadu swého k zmelebení cti a sláwy Boží, rozšíření Církwě katolické, a náboženskému wzdělání lidu obecného neunámeně a důrazně účinkowati dlužno, pozwáním k ochotnému přimělení se k gednotě u prostřed vlasti nowě zaražené lasťawě nabídnauti, gich dobroliubežné pozůstamugjc wůli, kdy a gakým způsobem ústaw ten přemýborný podporowati chtějí.

Prwní k gednotě té noworozené a z kolébky k vlastencům důwěrně prohlédagjící přihlásil se welebný pan Wálaw Žiteř, duchowní pastýř w Srbci, přinesa k zwýššení peněžitého základu ústawu Swato-Sanského obět 600 wýtisků spisku swého pod názwem: „Odměna mravným a pilným dítčám ku wzdělání a wyražení“ roku 1825 wydaneho; z gakowěžto zászobý Brandenský vikariát hned 115 wýtisků rozebral, a brzy na to welebné duchowenstwo střidnictwí Nowokoljnského horlivým účinkowáním swého weledůstogného střidníka a čestného kanowníka, pana Josefa Balatého, faráře we Smogšicích, přispělo k témuž wznesšenému účelu s 116 zl. 40 fr. w. č.

Anby pauhým zůstawowáním na dobré wůli

¹⁵⁾ Wiž ročník 1834, swaz. 4. str. 681.

wlastenců blahočinný ústaw Dědictwý Swatojanského gen štowného a zdlauhawého prospěchu najiti se mohl, a welkomyslný pan zakladatel i s nym stegně smensšlegjci šlechtnej wlastenci přáli, by ústaw ten brzo se rozhognil, a neprodleně a mocně působiti započal: nawrhl pan Frantisse k Sláma weledůstogné knjžecj arcibiskupské Konsistoři ¹⁴⁾ s příslusšnau šetrnostíj, by, podle příkladu Wjdenšých welebných Mechitaristů, nebo našši musegni Matice k wydáwánj dobrých knih, určité a wýslowně také prostředky wygádčiti ráčila, kterýmižby se základ ten rozhognil; zaraziwši určité wýmjnky, pod kterými by geho podporowatelé za údy Swatojanského Dědictwý přigjmáni byli.

Wysoce důstogná knjžecj Arcikonsistoř ustanowila se, s přimolenjm pana zakladatele, od datum 9. Září 1832, čísla 6046, pať na to s přimolenjm a potwizenjm wysoce slawného c. k. Šubernium 29. Září 1832, čísllem 43130, k následujcjm doplněnj podotčených prawidel.

Druhě oddělenj základnjch prawidel Swatojanského Dědictwý. ¹⁵⁾

§. 1. Kdožkolim k Dědictwý sw. Jana Nepomuckého 100 zl. na štr. přispěge, považowán bude za spoluzakladatele samého ústawu, a činj se účastným práwa, ponawrhowati témuž ústawu wydáwá-

¹⁴⁾ W. bohořl. Časop. r. 1835, sw. 1. na štr. 115.

¹⁵⁾ štr. 117.

ni knih, gež uznává býti potřebné lidu anebo užitečné.

§. 2. a) Kdo k Dědictví sv. Jana Nepomuckého přistoupí s 40 zl. štr., stává se ústavu toho spoluauDEM I. třídy ;

b) kdo 20 zl. štr. složí, stává se auDEM II. třídy ;

c) kdo s 10 zl. štr. přistoupí, stává se auDEM III. třídy ;

d) kdo nejméně 5 zl. štr. přispěje, uznán bude za dobrodince téhož ústavu, a jméno jeho do pamětní knihy zvlášť k tomu zřízené se napíše.

§. 3. Doplněním základu ve vyšší třídě, také do též třídy wolno každému přistoupiti.

§. 4. Celé vikariáty nebo farní okresy, čin-li základ z jednotlivých příspěvků, vstupují 80 zl. štr. do třídy I., 40 zl. do II., 20 zl. do III. třídy ; 10 pak zl. do počtu dobrodinců.

§. 5. Též geden každý, kdožbykoliv v poslední vůli své Dědictví podotčenému odkázal summu vyšší 100 zl. štr., považován bude za spoluzakladatele ; při menším však odkazu připočte se k dobrodincům ústavu toho.

§. 6. Základním pravidlem vymíněná láce každého spisu tauto cestou vydaného ustanovuje se tau měrou, že náklad na knihu vedený toliko o čtvrtinu zvýšen bude ; z čistého pak výnosu přirazí se třetina k hlavní gistině, dvě třetiny pak vynaloží se na další knih vydávání. Což potud platnost měl, pokud by stav celého fondu gineho rozdělení nepožadoval.

§. 7. Východny přispívajících spoluaudů na ten konec se ustanovují, že z každého vydání kteréhokoliv spisu obdrží ctj a darem:

- a) každý spoluzakladatel 4 výtisků.
- b) audové I. třídy 3 „
- c) „ II. „ 2 „
- d) „ III. „ 1 výtisk.

Dobrodincům ústavu toho kupovaný výtisk w poloviční ceně na pěknějším papíře a vázaný vydávati se bude.

Ze slušné vážnosti a wděčnosti k zesnulému w Pánu zakladateli Dědictwí Swatojanského, meleb-nému panu Antonjnowi Janikýřowí, na slusnou památku zásluhy jeho, budau při každém vydá-wání knih ze skladu Swatojanského, jeho synowci, důstojnému Josefovi Janikýřowí, faráři w Kondratci, 4 výtisků darem se podávati.¹⁶⁾

§. 8. Každý spisowatel půwodního spisu wy-daného tímto ústavem, měl-liby za swau práci honorár obětowati k témuž Dědictwí, obdrží 12 pěkných a vázaných výtisků ctj a darem; každý pak překladatel 6 výtisků. (Mimo to požjwá prwnj

¹⁶⁾ Zentňž podal Dědictwí Swatojanskému u pode dnem 25. ledna 1839 do brau w ů l j (cešj) ke 100 zl. na stř. w Praze uložených; kterau wysoce důstojná kon-sistor arcibiskupská, 14. února b. r. přigala, slawný Ma-gistrát Pražský 2. dubna b. r. na gméno Dědictwí Swatojanského gi do knih wtěliti dal; a w. d. kon-sistor téhož gruntownj wňtah, 15. listopadu b. r., pod čj-slem 6215, do konsistornj knihy uložila.

na budaucnost vssedych mýchod spoluaudů I. třídy; druhý pak oněch III třídy.)

§. 9. Vydání každého spisu uvede se w známost duchowenstvu šrže důstogné pány vikáře, ga-
lož i prostředkem časopisu bohosloweckého.

§. 10. Knihy vydávati se budou vázané w určené a na prvním listu postavené ceně.

Konečně zůstanuge sobě knížecí arcibiskupská Konsistor, cobykoliv na přístj čas ku zvelebenj tohoto dobročinného ústavu posloužiti mohlo, tímto časopisem ctihodnému duchowenstvu požadé oznámiti.

Dáno w Praze w konsistorijnm sezení ode dne 12.
Března 1835. Číslo 1383.

Frantisek Wiljm. Tippmann,
biskup Satalstý, knížecí arcib. konsist. předs.

Wáclaw Pessina,
kanovník, konsist. rada a redaktor.

W běhu času uwážila zřustenostj mnohau we-
dená wysoce důstogná Arcikonsistor, potřebu pra-
widla tato rozšířiti a určitěgi wytknauti. Tím
se stalo, že gich w roce 1838 w následugjcjm ú-
plněgšjm sestavenj prohlásila.

I. Přístup spoluaudů.

1. Spoluaudem Dēdictwj sw. Jana Nepomuckého státi se může každý, buď ustanoweným
peněžitým přispěwkem, kterýž se g e d n a u n a
w ž d y c k y zaprawj: anebo podáním písemnjch
pracj, kteréž k podotčenému účelu směřugj, a o-

hledně vnitřní ceny své k vydání za hodné uznány budou.

2. Kdokoliv k témuž ústavu 100 zl. na stř. přispěje, považován bude za spoluzakladatele.

3. Kdo, jednou na vědecký, podá:
 40 zl. na stř. gest téhož spoluauDEM I. třídy.
 20 = = = — — — II. —
 10 = = = — — — III. —

Mensší přispěvek přigme se vděčně za dobrodiní.

Peněžita podání stává se prostředkem redakci, která se cestou protokolů m. d. konsistoři předloží, a tato gich prostředkem referátu u meřegném sešší přigme, a tu kase poukáže, která nad odvodem redakci quituge. Přigem ten v Časopise čtvrtletně k všeobecné vědomosti umáděn bývá.

4. Řehole, celé vikariáty, farní okresy, školní mládež, celé rodiny vstupují dvonásobným přispěvkem do nadřečených tříd.

5. Doplněním základu ve vyšší třídě, také do též třídy každému přistaupiti wolno.

6. Kdo v pořádnosti své Dedicci dotčenému odkáže víc než 100 zl. na stř., považován bude za spoluzakladatele; při mensším odkazu připočte se k dobrodincům; (za které redaktor u hrobu sv. Jana zvláště mši svatou za mrtvého obětuge.)

7. Spisovatelé, kteříž své práce témuž ústavu obětují, gelikož po náležitém ocenění k ti-

Ťu ustanoweny budau, dobŕmagj sobě, dle obſſir= nosti, důležitosti a gadnosti spisů swých, prámo ſpoluaudů buď I., buď II., buď III. třídy. Po= dánjm wjce důkladných pracj wſtaupj ſpiſowatel do wyšſſj třídy.

8. Kdo témuž úſtawu zdařilé přeloženj k nadřčenému aučelu přjhodné knihy podá, ſtane ſe ſpoluaudem III. třídy; — opětowaným podánjm poſtaupj wyſſe.

9. Dle poſlednj wůle zařladatelownj žádagj ſe duchownj ſpoluaudowé téhož úſtawu, aby mezi oſmidnem ſlawnoſti ſw. Jana Nepomuckého, za Mey= wyšſſj Ejsarſtau rodinu, gaťož i za žiwé a za mrt= mé ſpoluaudy téhož Dēdictwj, dle pohodlj ge= dnu mſſi ſwatau ſlaužili. — Ějm tedj každŕ ſpoluaud pro ſwé duſſe ſpaſenj toliť neyſwětěgſſjch obětj aučastným ſe ſtá= wá! — Neopomiň ale žádnŕ, při té= to pobožnoſti na ſamého zařladatele wraucně pamětliwu býti; tať gaťož i ſwětſſtj ſpoluaudowé w tom témdni na aumyſl ten, pobožnoſt ſwau wyřonati. — (Když pať ze ſpoluaudů řterŕ zemře, newáhen bližſſj ſpoluaud redakcj to oznámiti; řterá gehož gať giž podo= řřnuto, při hrobě ſw. Jana Nepomuckého zbožně pamětliwa bude.)

II. Wyřody ſpoluaudů.

10. Každé knihy, týmž úſtawem a w témž roce wyřdané, obdržj na pěřněgſſjm papjře:

- a) Spoluzakladatelové = = = 4 wýtisťn darmo.
- b) Spoluaudové I. třídn = 3 — —
- c) Spoluaudové II. třídn = 2 — —
- d) Spoluaudové III. třídn = 1 — —

A to tak, bez dalšjho připlácenj, po celé žimobntj.

Stogj ale swatau powinnostj každému spo-
luaudu, knih nákladem Dědictw j Swato-
janskéh o wydaných co možná rozššřřowati, a
giných k tomu nabjzeti; neb ústaw ten gediné pro-
to zaweden gest, a knihy gediné proto gim se wy-
dámagi, by rozššřřené, lid wzděláwaln; čehož gi-
dosjci nelze.

11. Spisowatelé, gichž práce nákladem ústa-
wu wydaný budau, obdržj z téhož wydanj 24 wýt-
isťů; překladatelové, gelikož překlad gegich se
přigal a na swětlo wysšel, obdržj 12 wýtisťů da-
rem. — Dpět opětowanau zásluhau za spoluzá-
kladatele gmenowáni býti mohau.

12. Wydámagi se pať knihy giž wázané;
na prwnjm listku přitisťěno gest znamenj téhož
ústawu, gačož i kramšřá cena, kteraž ge wždý nen-
laciněgšřj, — a přes kterau se w žádném knihu-
pectwj které koliměť kraginý o wjc platiti nemá.

13. Páni spoluaudové obdržj tisťěný zápisnj
listek, na němž se odebrané wýtisťn po každé o-
depisj.

14. Ento wýtisťn wydámáný budau buď w
kancelári knjžecj arcibisťupšřé konsistori, aneb u
redakci.

III. Rozesílání wýtisků.

15. Velebné duchovenstvo zdejší arcidiocesi obdrží zapsané wýtisky škrze své wikariátní autorady.

Dstatným státním Konsistorjem zasílati se budou w diocesi gegich obgednané wýtisky, we vlastních bednách, franfo.

Gednotlivým spoluaudům nemůže ústaw kněh zvlášť zasílati; nýbrž gedenkaždý sám se postarati musí, by, gať se wydání které nové knihy w novinách oznámí, proukázaním svého upsaného listku, gi sobě zvláštní osobau, buď w kanceláři arcibiskupské konsistoře, neb u redakci wyždmihnauti dal.

16. Konsistorní expedici, kteráž se témuž rozesílání přimětimě podmojí, každé knihkupectví, tať i každý giný sběratel odběratelů, obdrží na 10 wýtisků d w a zdarma.

17. Poznamenání spoluaudů a wýkaz sesslých přispěvků každého čtvrtletně k Časopisu pro katolické duchovenstvo se připogí. — Drobné aučty w. d. arcikonsistoř meřegně nesfláda, nýbrž ge k přisnému posauzení arcibiskupskému rewišijnímu auřadu předkládá, a dle geho wýtěnuti pokračuge. Spoluaudům se gen summowní wýkaz k wědomí dagí.

Kdo pať se o wzrůstu, prospěchu, proměnách a zvláštních událostech Dědictví Swatojanského domědětí chce, ten ať spolu odbírá Časopis pro katolické duchovenstvo, kte-

rý redaktor, gménem m. d. arcibiskupské konsisto-
ře, ročně w 4 swazcích, za 2 zl. vydává.

18. Každá ku prospěchu téhož Dědictwí
a k rozšíření obecné užitečnosti udělená rada ze
strany redakce wděčně se přigme a slušně
ocení.

Zaražením a prohlášením určitějších základ-
ních pravidel těchto, získal ústav Dědictwí Swa-
tojanského účastníkův četně do každé třídy gať z
královstwí Českého, tať i z saudružné Morawy a
Rakauského Slezka, stánu duchowního i světské-
ho, mezi nimiž mnoho oswícených a wysoce dů-
stojných členů se nachází.

Hogrními přispěwky tolika členů Dědictwí
Swatojanského nabýlo wysoce důstojné ústawní
ředitelstwo dostatečných prostředků k vydávání
laciných, katolických a dobře psaných knih českých,
gaťowé o spásu a oswětu národu Českého horlící
spisowatelé Čestí o zámod na oltář Swatojanský
kladli.

Mezi členy Swatojanskými, gednať hogrními
wlastními peněžitými přispěwky, gednať neunawe-
ným rozmnožowáním audů, a horlímým mezi lid
obecní rozšířowáním knih nákladem Dědictwí sw.
Jana Nepomuckého wdaných, obzwláště se wyzna-
menali: w Litoměřicku: ctihodný pan Franti-
šek Šoreňš, kaplan Rožďalowský; w Hra-
decku: ctihodný pan Jan Rogeť, kaplan Nowo-
městský; w Buděgowstku: ctihodný pan Josef
Šmidinger, zámecký kaplan w Němčicích; cti-
hodný pan Jan Nowáčeť, kaplan w Rumža-

ku, tať že wysoce důstojná knížecí Arcikonsistoř ge-
zwláštňmi dekrety za spoluzařlaba tele Dē-
dictwí Swatojanského pomýšiti, a wšech
práv statutních milostiwě saučastniti ráčila; které-
hožto čestného wyznamenaní také následugjci spi-
somatelové Dēdictwí: důstoj. pan San Baler.
Sirsík, farář w Minicích, w Arcidiécesi; důst.
pan Šimon Brána, farář w Mirowicích, a
důst. pan San Marchal, duchovní správce w
Římově, w Buděgom. diécesi, a pak důst. pan
Frantisek Sussil, prof. biblick. studií w
Brně aučastní učiněni byli.

Takowáto účinnost welctihodných duchow-
ných Dtců docílila přerychlé rozšíření knih Swa-
tojanských, a pomýbudila několik šlechetných du-
chovních pastýřů, nawrhnutí wysoce důstojnému
ředitelstwu, k snadněgšimu a spěšněgšimu odbírá-
ní plodů Swatojanských, by po krajích zaražené
byly pravidelné filiálky; gakomžto návrh wděč-
ně přigat byl, a od wysoce důstojné redakci zwlášt-
něm promoláním ¹⁷⁾ k horlivým vlastencům Če-
ským i Moravským pozvání se stalo, by k učin-
nému zarážení dotčených filiálek alespoň we wět-
ších místech službowolně se propůgčili; ručíc:

a) zářobu každého wydání k rozprodání, pod
celoročným čefáním, jim pošlati;

b) šřze ně nových spoluauků, a gich při-
spěwů obdržowati;

¹⁷⁾ Ročn. 1838 řw. 4. řtr. 736.

c) škrze ně nově prohlášeným spoluaudům immatriculačnj lıştě,

d) spolu také i přináležející knihy men odešlali,

e) škrze ně všě dopisovánj se spoluaudygich ošolj řádně westi; čjmžby gaš úřtamu, taš též pánům spoluaudům welice š prospěchu a ku wděku poslauženo bylo.

f) Všě by se na ně franšo zasílalo; a

g) šdnžby toho požádali z každého šta by se gim za gich poslauženj, a na autraty 20 žl. provišj w knihách wyřázalo.

Abby blahoděgný úřtaw tento šjřegi aučinfo-
wal a mocně do žiwota přecházal, šogjme se šlad-
šau naděgj, že wjce wzácnych podporowatelů uřtu-
tečnēj mnohostranně žádosti se podwolj, a taš
ctěnému obecnřtawu wybornými knihami Dēdictwj
Šwatojansšěho wděš se poslaužj. — Něšteré šf-
liálky tašowé gaš po Šechách taš i po Morawě
giž škutečně štawagi.

Šaš šřastně ačkolim šřrowné šeměnkš, šřědrau
ruřkau žwěčněného pana Antojna Šanikšře
w půdu dobrau wřřtjpené, se žurodnilš; a giné
padlo w žemi dobrau, a šdnž wžeřřlo,
učinilo užitěš řř¹⁸⁾, wžořřtauc u wyřřkš řřom,
gehožto zelené a owocem bohatě ořazené wěřtwe
řřálowřřwj Šeřřé, Morawu a Šlezřřo giž žařři-
ňugj, a giž tašé až do Uher se rozřládagi, po-

²⁰⁾ Euř. 8, 8.

dobno žrnu horčičnému, kteráž w zam
člowěf, wšel na poli swém. Kterážto
zagisté nejmenšj gest mezi wšemi fe-
meny; kdž wšak groste, wětšj gest
wšech bylin, a býwá někdy strom, tak
že ptáci nebesťj přiletjce, bydlej na
ratolestech geho.¹⁹⁾ W skutku uslechlý pan
zakladatel zůstal po sobě památku w požehnánj.

Tuším, že to nebyla jediná památka, ga-
řowau uslechlý stařec, pan Antonjn Hani-
šýř, zaraziti zamenšlel, gelikož slowjčko pro-
stosrdečně progewené „prožatjm“, na ginau gestě
oběť narážeti se zdálo, nepochybně negafau ge-
stě hotowost k swým tagným účelům w záloze dr-
žel. Než náhlá slepota, posluha od lidj cizjch a
žisťu žádostiwých, obzwláštně ale nedosti rychlé o-
známené úmrtj geho práwu, zničily gsau ostatnj
wlastenské záměry geho. Skonal w Pánu, — swá-
tostmi umjragjcyh opatřen, — dne 15. Března 1833
w 80. roce swého několiķa tělesnými neduhy sklje-
ného žitj. Tělo geho bylo dne 17. na hřbitowě
swat. Sakuba w Táboře slawně pohřbeno *); duch
wšak bohumilý se odebral k nadhměždým řidlům
k přigetj palmy oslawy wěčné.

¹⁹⁾ Mat. 13, 31 — 32.

*) W Klokotech se zamýšlj, wšokým pawolenjm, tělo
zakladatele našeho slawného z Táboru w tamnj hřbitow
přeložiti. Dědictwj Swato-Janské nebude mešťati na ge-
ho nowý hrob pomnjt swé wděčnosti postawiti.

Atya! posvátný praporec Swatojanský pa-
 nem Antonjnem Hanířem zaražený, a
 gménem sw. Jana Nepomuckého draze ozdobený wy-
 sofo mége, zowaucj wěrných ctitelů Swatojanských
 pod záslonu swau blahoklidnau. Kdožkoli tedy mi-
 luge gazně materský, komukoli osvěta a spása lidu
 na srdci leží, nechť se připojí k nám. Zde Čecho-
 mé, zde Morawští a Slowanští welebnj bratři se
 sgednoťme k účinnému rozšširowánj kněh wysoce dů-
 stognau knížecj arcibiskupštau Konsistoři Pražštau
 pod ochranau našeho slawného sw. Patrona wydá-
 waných! Weďme směrené sobě stádo k čistému pra-
 menu Dědictwí swatého Jana Nepomuckého, lámen-
 me lačným owečkám chléb žiwota štědre, napáge-
 gje ge ze zdroge wod žiwých; podáwenme jim dů-
 statek knih wzdělawatelných duchem katolickým psá-
 ných, aby potravu nezážimné a gedowaté z ciziny
 nepřijmaly a nehynuly wíce! Zarážme filiálky Dě-
 dictwí Swatojanského w místech swých, a rozšširug-
 me knihy dořonale katolické po osadách a w sau-
 sedstwu, aby gimi praud smodných, wjře a mravům
 šřodných spisů cizozemských, genž spolkové Cjrkwi
 katolické nepřijimaj tagnými průchody našim wen-
 řowanům polo zdarma podáwagj, ucpán, a náš
 lid w pravé wjře a mravech čistých před hnusnau
 nářazau uchráněn byl. Takowauto lařřawau po-
 mocj a podporau úřtau Dědictwí Swatojanského
 pěstugje, nábožnost a kázeň dobrých mravů u wla-
 sti zwelebje, gazně a národnost w čistotě a slá-
 vě své uchowáme, wýtečnému zakladateli wděčný
 pomník postawjme, a wysoce důstogné redakci, kte-

rá ústav tento v rozkvet a zvelebení přivesti
 horlivostí neunámenau se snaží, péče její draho=
 cenné usnadníme. — Genom dobrotivý Bůh rač
 na přimluvu svatého Jana Nepomuckého nám k
 tomu svau milost, a ústavu samému své požehná=
 ní dáti!

Dědictví
Swatého Jana Nepomuckého
u audech svých;

u roce

1 8 3 9.

Zakladatel.

Antonín Haníkř,

exjesuita, exposita u Cimeri, Budějowické diecési,
Ondřichowradecského vikariátu.

Ueho Císařského Královského Majestát Ferdinand I. dárce.

Spoluzakladatelové.

Alloch Josef, Baron Schrenk z Notzingu, Arcibiskup Pražský.
František Wil. Tippmann, světící biskup Pražský, konf. předs.
Wáclaw Pessina, kanon. na Hradě Praž., ředitel Dědictví.
Josef Haníkř, farář u Kondraci, bratr zakladatele.
František Soregš, kaplan u Rožbalowicích, Litoměřické diecési.
Josef Schmidinger, jámecký kaplan u Němčicích, Budějow. diéc.
Jan Nowáček, kaplan u Kunžaku, Budějowické diecési.
Jan Karel Rogel, kaplan u Nowém Měste nad Metugí, Král. diéc.
Jan Valerian Jirsík, farář u Minicích, kand. bohosl. u Arcidiéc.
Simon Brána, biskupský notář, farář u Mirowicích, Bud. diéc.
Křist. hrabě Waldstein ; Wartenberku, kom. c. k. Leop. řádu.
Jan Marchal, duchowní správce u Řimowě, Budějow. diecési.
František Suffil, prof. studií now. zř. na bohosl. ústavu u Brně.
Jan hrabě Kratochvíl ; Kolowratu, ryt. Leop. kom. Sas. řádu.

Spolu audom Dedicowj Sw. Jana.

Brálowstwí Čestém

W Pražské Arcidiecési.

W hlavním městě Praze.

Nedůstojněšší Kníže, Alois Josef, Baron Schrenk, Mozingu, Arcibiskup Pražský		1838	3.	100
Böhm Wáclaw,	katecheta na Malostranském gymnasiu	1839	III	10
Büttner Jan Nepomuk,	insul. probost u Všech Swatých a rektor arcibiskupského semináře	1839	III	10
Cihhart Wáclaw,	arcibiskupský penitentiár	1836	III	10
Daucha Frantisek,	kněz církevní	1837	III	10
Dichtl Herrmann,	spiritual u sw. Církvi	1839	III	10
Frantz Wilibald,	hospodářský rada wždy w ruce kapitoly a probostství u sw. Wjta	1838	III	10
Hágeš Wáclaw,	administrátor kapitolního děkanství na Wyšehradě	1839	III	10
Hanka Wáclaw,	knihovnický národ. muzeum, rytíř Wladim. řádu, člen mnoha společností	1839	III	10
Hron Wogtich,	kněz arcibiskupský duchovní tajemník	1835	II	20
Janšík Wáclaw,	měšťan, mistr bednářský w žitnobranství ulici	1839	III	10
Jungmann Josef,	doct. líkomudr. přef. na Učeb. gymnas. rektor university, rytíř Leop. řádu	1837	II	20
Kafka Frantisek,	kanovník na Wyšehradě, arcibiskupský notář	1836	III	10
Kalina Matěj,	rytíř z Sázhensteinu, doct. práw a právní, syndikus Metr. kapitoly	1839	III	10
Kafka Jan Nepomuk,	doct. práw, právní, dwor. rada knížete Heslen. emerit. rektor university	1836	III	10
Kling Frantisek,	ranhogič, s Anna u, manželka swau	1835	III	10
Kolowrat Krakowský Jan,	hrabě, Pán na Breznici, Zaslavatel	1836	3	100
Komm Maria,	rozená Natalie, měšťanka	1837	III	10
Krbec Frantisek,	rektor u sw. Církvi	1835	III	10
Kregčí Petr,	kanovník, konfistorní rada, český kazatel, examinator synodalis	1837	III	10
Küfner z Kšmannvillu,	Wogtich, kaplan u sw. Sindřicha	1839	III	10
Lagler Antonín,	generálního vikariátu zástupce em. farář u sw. Štěpána, konfist. rada	1836	III	10
Lagler Josef,	kandidát theologie, farář u sw. Ducha	1837	III	10
Lerch Josef,	císl. král. peněžorytec, zasl. sluhami	1838	III	—
Lindauer Josef,	kanovník, konfistorní rada, swáteční kazatel český	1836	III	10
Lobkowitz kněžna Helena,	wševobecně Raubnická	1839	II	20
Lüftner Frantisek,	kaplan na Smíchovské	1839	III	10
Machek Antonín,	tvárný malíř a kamenorytec, zasl. sluhami	1839	III	—
Mayer Maria Vincencia,	wrchní. welebná matka Worsulinek	1836	III	20
Müller Angelina,	tagemnice a prokurátorka u Worsulinek	1836	III	10
Milofrdnj bratři,	dobrodinjm pana Jos. Klette, kupce w Slukonawě +	1836	III	20
Máhlowský Frantisek,	přefes Wendického semináře,	1836	III	10
Dettingen = Wallerstein Bedřich, kníže, rytíř glat. rauna, Pán na Zbraslawi		1837	I	40

Roč přístau- penj	Dřjby ble při- spěwku	přispěl zlatými na stř.
-------------------------	-----------------------------	-------------------------------

[illegible]

Me g i n i m i

Na wenfu.

Ufobitšij Géléstin,	žádu sw. Krantiſtka, w Zá-	smukách, Koljnského vikariátu	1839	III	10
Baroch Krantiſtež,	duchownj správce w Hopſo-	wicích, Stanſkého vikariátu	1838	III	10
Bérmann Bogtš,	pol. snj w Konopiſti, Wyſki-	ského vikariátu	1839	III	10
Raſti Kaſſpar,	adminiſtrátor fary Piſſiſké,	Wnihowicéého vikariátu	1823	III	10
Belečſkij Kornel,	direktor piariſſké ſkoly w	Berauně	1836	III	10
Benefow, mſtro,	dawem Toſefa Schmidnara,	žádného žaplana w Němčicích	1835	III	20
Bezďěka Jan,	č. snj kanownjč Staro=Doles-	lawſkých, Stanſkých wikát, faráž w Libicích	1836	III	10
Woleſſka Wáclaw,	duchownj správce w Straſſe-	cích, Beraunského vikariátu	1835	III	10
Brandenſké	Wikariátnj duchowenſtvo		1836	III	20
Brzorad Joſ. Kaſaſ,	rán na Božkowě, Pražského	wikariátu	1838	III	10
Wubinské	Wikariátnj duchowenſtvo		1836	III	20

Spoluaudomě

Cerný Raffar, . . .	wystudowaný libomudrcowj w
Daneš František, . . .	administrátor w Peruci, Bu-
Dík Josef,	kaplan w Bdicích, Beraunského
Družecký Martin, . . .	tagemnýk Budinského vikariátu,
Dvořák Josef,	kooperator w Nautonicích,
Elger František, . . .	faused w Giffowicích, barem
Engelthaler František, . .	farář w Hofstani, Slanského
Fríček Christian, . . .	Wotický vikář, konsist. rada,
Getrichowická škola, . .	dobrod. p. Jana Kanky, dokt.
Grub Jan,	kaplan w Chlumě, Wotického
Hampeyš František, . .	kaplan w Mšeci, Slanského
Hanický Josef,	bratr zakladat. le. far. w Run-
Hausmann Karel, . . .	kaplan w Slaném, . . .
Hein Bedřich a Frant., .	bijky Ferdinanda Pěna, les-
Hlawáček Josef,	tagemnýk Brandeburského wka-
Hlawan Antonín,	insulowaný arcibiskop w Plzni,
Hopf Jan,	Wotický vikář, konsistornj rada,
Hora František,	farář w Hlawnošelském, Brand-
Horáček Petronilla, . .	hospodyně w Dněprowě, Mni-
Horáček Wáclaw, . . .	arcibiskupský notář, farář w
Horčice Josef,	kanowník w Staré Boleslawi,
Hutter Bernard,	notář, tagemnýk, a farář na
Jahnl Josef,	kaplan w Strašecím, Rakow-
Jiršík Jan Valerian, . .	farář w Mincích, kanb. theol.
Káčerowski Antonín, . .	arcibiskupský notář, farář w
Kamenická škola, . . .	dobrotimostj Meydústogněgšijho
Kaubeš Wáclaw,	kaplan w Berauně, . . .
Kinzl Josef,	kaplan w Pláňanech, Kolín-
Kobym Josef,	kaplan w Žebráku, w Beraun-
Kolínští	Wikariátnj duchowenstwo
Končický Josef,	Maltěš, far. na Starém Kyně,
Konradová Anna, . . .	panj z Lichowí, Slanského
Kostka František, . . .	doktor bohoslawj, vikář, konsi-
Krč Jan,	farář na Swatém Polu, Přj-
Kubista Dněg,	arcibiskupský notář, biskop w
Lang Jakub,	farář w Ráslowicích, Plzeň-
Marek Jan Gindřich, . .	farář w Kozogedech, Plzeň-
Materna Jan,	kooperator w Čtěpánowě, Přj-
Meber Augustin,	farář w Dřaughlicích, Bystřick-
Melcher František, . .	kaplan w Brandenysse, Branden-
Michl Justín,	kněz pobožných škol, prof.

Dědictwí Sw. Jana.

	Rok přistau- pení	Řjby ble přj- spěvků	Přispě- atathmi na stř.
Přjbrami	1837	III	10
binského vikariátu	1836	III	10
wikariátu	1839	III	10
farář w Slonicích	1838	III	10
Slanského vikariátu	1837	III	10
vikariátu	1837	III	—
farář w Dublowicích, swisowate lř w.	1836	III	10
práw. em. ref. univ. Wotického vikariátu	1835	III	—
wikariátu	1839	III	20
wikariátu	1837	III	10
wikariátu	1836	III	10
braci, Bystřick. vikar. (wiz žiwotopis)	1835	3.	100
1835	III	10	
njho mistra w Smečně	1837	III	20
viátu, farář we Winori	1837	III	10
arcib. komiř. filosof. studij	1837	III	10
biskop w Luticích	1836	III	10
deyského vikariátu	1836	III	10
chowického vikariátu	1836	III	10
Dněprowě, Mníchowického vikariátu . .	1835	III	10
kanbikát theologie	1836	III	10
Pláně, Plzeňského vikariátu	1839	III	10
nického vikariátu	1835	III	10
Zakladatel, swisowate lř wjm	1835	3.	—
wodpěpicích, Wotického vikariátu . .	1839	III	10
Arcibiskupa Pána, Knjžecj Milosti . .	1839	III	20
1836	III	10	
ského vikariátu	1836	III	10
ském vikariátu	1839	III	10
1835	II	42	
Přjbramského vikariátu	1837	III	10
wikariátu	1839	III	10
stornj rada, biskop w Přjbrami . . .	1836	III	10
bramského vikariátu,	1838	III	10
Lochowicích, Beraunského vikariátu .	1835	II	20
ského vikariátu	1836	III	10
ského vikariátu	1839	III	10
střického vikariátu	1837	III	10
ho vikariátu	1836	III	10
ského vikariátu	1836	III	10
škol w Slaném	1835	III	10

Spolu a udomé

Modroch Jan, . . .	farář w Kuněticích, Pražského
Ondráš Prokop, . . .	katecheta hlavní školy w Přib-
Pohan Václav, . . .	huběg. bisk. notář, farář w
Polc Jan, . . .	orcib. notář, farář w Stře- z-
Pražské . . .	wenkownj Wikariátnj duchowen-
Renner Václav, . . .	kaplan w Budini, Budinského
Richter Ondřej, . . .	farář w Hloupětíně, Pražského
Ryba Jan, . . .	mlynář z Dvoř, s Libm-
Schäuf Wawřinec, . . .	Bystrického vikář, konsist. raba,
Schelling Jan, . . .	starší kaplan w Plzni.
Šimandl Josef, . . .	expozita w Žiřowě, Beraun-
Šmíd Mikuláš, . . .	administrátor děkanstwj w Staré
Škripaunský Antonín, . . .	farář w Žiblicích, tagemník
Selčanské měšťanstwo	Wotického vikariátu
Šimenec František, . . .	kaplan w Střežmíři, Wotické-
Šitka Wogtěch, . . .	duchownj správce w Duchom-
Spálená Poříč, . . .	tamnj čtenářský spolek, Moky-
Šrp Jan, . . .	saused w Nautonicích, s Annau
Šrp Matěj, . . .	duchownj správce w Klobu-
Streer Josef, . . .	děkan w Plasech, Plzeňského
Štulc Václav, . . .	kaplan w Kvilicích, Slanického
Trojan Matěj, . . .	mlynář w Dvoři, Slanického
Warchaniš Wogtěch, . . .	mlynář w Nautonicích, s Pos-
Wiesner Antonín, . . .	kaplan w Plzni
Woborník Cemerin, . . .	bakalář, duchownj správce w
Wolf Wogtěch, . . .	farář w Katagi, Mnichowické-
Wotické . . .	Wikariátnj duchowenslwo
Záveský Jan, . . .	kaplan w Charvátcí, Budin-
Železnická škola . . .	dobrodinjm p. Josefa Wlasáka,
Zimmermann Josef, . . .	duchow. správce w Stobůlkách,
Zwanowiczá obec . . .	Mnichowického vikariátu
Žitka Václav, . . .	duchownj správce w Erbci,

Nej i nimi

Dědictwí S. Jana.

	Roč přistau- venj	Žijdy ble přj- spěwku	Přispěl statými na ft.
wikariátu	1839	III	10
brami, téhož wikariátu	1839	III	10
Požici, Biskupského wikariátu	1839	III	10
míři	1839	III	10
stwo	1837	III	20
wikariátu	1838	III	10
wikariátu	1839	III	10
la u, manželkau	1839	III	10
farář w Wscholtowicích	1836	III	10
.	1838	III	10
ského wikariátu	1839	III	10
Boleslawi	1839	III	10
Lichtenstadskeho wikariátu	1837	III	10
.	1837	III	20
ho wikariátu	1839	III	10
řicích, Slanického wikariátu	1836	III	10
canického wikariátu	1835	III	20
manželkau swau, Slanického wikariátu	1838	III	10
řích, Budinského wikariátu	1837	III	10
wikariátu	1836	III	10
wikariátu	1837	III	10
wikariátu	1839	III	10
sefa u, manželkau, Slanického wikariátu	1839	III	10
.	1837	III	10
Řečowicích, Wotického wikariátu	1836	III	10
ho wikariátu	1837	III	10
.	1836	III	22
ského wikariátu	1837	III	10
faráře w Železnici	1839	III	20
Pražského wik., spisowatelstwím	1836	III	—
.	1839	III	20
Slanického wikariátu, žásluhami	1835	II	—
2 Zakladatelové.			
Wšech na wenku w Arcibiskupstwj		84	944
W Praze samé		56	1122
Wesměs		110	2066

Spoluandové

V Litoměřicích

Nehdůstogněšj Pán, pan Augustin Bartoloměj	
Bělohaubek Josef, . . .	kandid. bohoslovj, děkan w
Beránek Wáclaw, . . .	farář w Bosensicích, Nimburs-
Caplová Anna, . . .	měšťanka w Červené Dau-
Cebusůh Filip, . . .	farář w Luffténicích, Woleflaw-
Černohauš Wáclaw, . . .	kaplan w Libáni, Nimburského
Damašek Josef, . . .	kaplan w Semilech, Semilské-
Felizna Jan, . . .	kaplan w Kozmolech, Nimb-
Gisfka Jan, . . .	fausob w Rozbalowicích, Nimb-
Göbl Josef, . . .	školsnj učitel w Rozbalowicích,
Günner Matěj, . . .	měšťan a wořák w Glicjné
Hanke František, . . .	fausob w Rochowě, Liboho-
Heyda Pawel, . . .	důchodnj knjžete Tavis w Lau-
Horáček Josef, . . .	obywatel w Měli, Nimburs-
Horáček Rehož, . . .	emeritowanj wikář, děkan w
Kára Wáclaw, . . .	kapitolsnj děkan, kons. přeseš,
Kauble Josef, . . .	důchodnj správce w Laučowě,
Kleš Josef, . . .	kaplan w Kosmonosicích, Wole-
Kopecký Antonín, . . .	farář w Kozmolech, Nimb-
Kožineš Jan, . . .	kaplan w Bosensicích, téhož
Kotler Michal, . . .	měšťan a kupec w Turnowě,
Kučera Josef, . . .	kaplan w Křinči, Nimburského
Kunf Anna, . . .	měšťanka a kupcová w Glu-
Lauterbach Wáclaw, . . .	kupec w Mladé Woleflawě
Mareš Antonín, . . .	kandidát bohoslovj, děkan w
Marešwické fausob stw o,	darem tamnjho býwalého far.
Neumann Josef, . . .	farář w Křinči, Nimburského
Nimburská škola . . .	téhož wikariátu . . .
Nowák Antonín, . . .	kaplan w Libuni, téhož wka-
Nowotný František, . . .	rolnjš w Beneschowě, Semil-
Novička Josef, . . .	kaplan w Nimbursce, téhož
Pacovský Antonín, . . .	farář w Libani, téhož wka-
Paták Antonín, . . .	direktor semenářského statku
Pfeifer Josef, . . .	vicerektor křistupého Gemes-
Pohorelý Josef, . . .	kaplan w Turnowě, spisov-
Renner Antonín, . . .	kaplan w Nimbursce . . .
Renner Josef, . . .	farář w Měli, Nimburského
Růžička Josef, . . .	kaplan w Wěteli, Wuseckého

Dědictwí S. Jana.

diécešj.

Sille, Biskup	1837	II	20
Kosmonosic, Wolestawského wikariátu	1839	III	10
ského wikariátu	1835	III	10
brawici, Wolest. wikariátu	1837	II	20
ského wikariátu	1838	III	10
wikariátu	1836	III	10
ho wikariátu	1838	III	10
burského wikariátu	1835	III	10
buského wikariátu	1835	III	10
téhož wikariátu	1839	III	10
.	1837	III	10
wického wikariátu	1837	III	10
čeni, Nimburského wikariátu	1836	III	10
ského wikariátu	1836	III	10
Rozbalowicích, Nimburského wikariátu	1835	III	10
stolastik, direktor bohoslowanjch studií	1837	III	10
Libereckého wikariátu	1836	III	10
stawského wikariátu	1839	III	10
burského wikariátu	1836	III	10
wikariátu	1839	III	10
pro rodinu swau	1836	III	20
wikariátu	1838	III	10
ženawě, pro nemocnici	1836	III	20
.	1836	III	10
Libuni, Turnowského wikariátu	1835	I	40
Františka Wetešnjka, děš. w Sobotce	1835	III	20
wikariátu	1836	III	10
.	1839	III	20
.	1836	III	10
ského wikariátu	1839	III	10
wikariátu	1839	III	10
.	1836	III	10
Gowinet, Wolestawského wikariátu	1838	III	10
náze w Litoměřicích	1837	III	10
watešwjm	1837	III	—
.	1839	III	10
wikariátu	1836	III	10
wikariátu, z á sl u h a m i	1838	III	10

Spoluaudové

Rehář Antonín, . . .	kaplan w Červené Dvůrce
Ribíř Jan, . . .	kaplan w Českém Dubě, Nímského vikariátu
Šimůnek Damian, . . .	kaplan w Bošovicích, Turnovského vikariátu
Šoreg František, . . .	kaplan w Rozbálovicích, Nímského vikariátu
Šulc Josef, . . .	farář w Stěh, Melnického duchovní správy w Laučeni
Stěhule Josef, . . .	kaplanu císařského královského vikariátu
Štánský Josef, . . .	kaplan w Běse, Nímského vikariátu
Štánský František, . . .	kaplan w Světlé, Libereckého vikariátu
Učíř Antonín, . . .	čís. král. komissar silnic w farář na Komaně, Boleslavském vikariátu
Wawář Bořech, . . .	barem Františka Šorega, měšťan w Nymburce
Wináček Karel, . . .	barem svého faráře, Wáclawského vikariátu
Wiskel Josef, . . .	
Wobáňka Tomáš, . . .	
Wosenická osoba, . . .	
Wheborstá osoba, . . .	

Mezi nimi

W Královské

Geho Excellenci Mejdůstognějši Pán, pan Karel	
Gmelík Jan, . . .	děkan w Jaroměři, téhož vikariátu
Gána Josef, . . .	kooperátor w Žruči, Sautické kooperátor w Blíci, Arnawského vikariátu
Gernohorský František, . . .	číslný kanovník na Wýsehradském vikariátu
Dewotý Josef, . . .	kapitulár želiwský, humanitář
Dimof Wáclaw, . . .	kaplan w Litomyšli
Germann Jan, . . .	kaplan w Královské, Německém vikariátu
Gilek Jan, . . .	měšťan w Čerubimě
Giraut Jan, . . .	měšťan a wořák w Olčině
Günner Matěj, . . .	farář w Křtomi, Lanškrounského vikariátu
Hajek Antonín, . . .	kaplan w Dobrušce, Třebešského vikariátu
Havelka Jan, . . .	farář w Wilimowě, Třebešského vikariátu
Hawelka Wáclaw, . . .	spisowatel w Mězi, Nekotizní učitel w Kopidlně, w Kopidlně
Heř František, . . .	kooperátor w Sopotnici, Boleslavského vikariátu
Hilmar František, . . .	učitel w Kopidlně, w Kopidlně
Holáubek František, . . .	kooperátor w Sopotnici, Boleslavského vikariátu
Horičáček, . . .	Petrowického vikariátu, synodický
Hubálek Jan, . . .	kaplan w Jaroměři, téhož vikariátu
Kasspar Jan, . . .	kněz církevní w Třeběchovicích

Dědictwí Sm. Jana.

	Roč přiskau- pení	Čísly dle přj- spověk	Příspěl statými na št.
wici, Boleslavského vikariátu	1837	III	10
buršského vikariátu	1836	III	10
ského vikariátu	1838	III	10
buršského vikariátu, z á s l u h . Zařadatel	1835	3.	65
wikariátu	1835	III	10
Nímského vikariátu	1836	III	10
wévody Wellington	1836	III	10
wikariátu	1836	III	10
wikariátu	1835	III	10
Chomautowě	1835	III	10
ského vikariátu, z á s l u h a m i	1835	I	10
kaplana Rozbálovického	1835	III	20
	1838	III	10
Veránka, Nímského vikariátu	1836	III	20
barem Jos. Frencla, buch. správce svého	1836	III	20
1 Zařadatel.			
W e s m ě š . . .	"	53	695
diocesi.			
Bor. Jan, Biskup.c.f. tagna rada	1838	II	20
wikariátu	1839	III	10
ho vikariátu	1838	III	10
ského vikariátu	1836	III	10
bě, děkan w Mikulowicích	1835	III	10
nj profesor w Německém Brodě	1836	III	10
	1837	III	10
do-Brodského vikariátu	1836	II	20
	1837	III	10
	1837	III	10
wikariátu	1838	III	10
chowského vikariátu	1836	III	10
wikariátu	1838	III	10
ského vikariátu, spisowatel swjm	1836	III	—
binštem vikariátu	1839	III	10
leslawského vikariátu	1838	III	10
tem Linistickým, Jos. Pelikánem	1837	III	20
wikariátu	1839	III	10
cih	1838	III	10

**

Spoluandome

Rasspar Matěj, . . .	Kaplan w Horcích, Petrowické.
Klein Josef, . . .	Kněz církevní w Chomuticích.
Kraus Josef, . . .	duchovní správce w Bohu-
Kruliš Wáclav, . . .	školní direktor w Králové
Kružburecká škola, . . .	Nim. Brod. viš. dobrot. Prazské.
Křeček Jan, . . .	alumnus w Biskupském semis-
Lebečská škola, . . .	w Lipnickém vikariátu . . .
Ludwig Josef, . . .	duchovní správce w Studnici,
Maršl Jan, . . .	měšťanosta a tiskárni w Ledči,
Maryška Josef, . . .	Kaplan w Gijně . . .
Matějka Jan, . . .	taemně vikariátu Kopidlenského,
Malajowická škola, . . .	Petrowického vikariátu, měšťan-
Moric Grantissek, . . .	farář w Libici, Poděbradského
Nowoměstské měšťanů w o	Poděbradského vikariátu . . .
Pacák Ignác, . . .	Kaplan w Ledči, Lipnického vi-
Paber Josef, . . .	farář w Žruči, Goutického vi-
Pelikan Wáclav, . . .	duchovní správce w Chotěšicích,
Petera Grantissek, . . .	farář w Bělohřabě, Gijnského
Petrowického vikariátu	společné učitelstvo . . .
Pirkš Wáclav, . . .	Kaplan w Česté Třeboni, Lanš-
Pleštel Josef, . . .	farář w Borowí, Německo-
Pospišil Jan, . . .	měšťan, impresor a knihkupec
Promodow, . . .	otec Nowo-Městského panství
Příbyšlav, . . .	otec Nowo-Městského panství
Rogek Jan, . . .	Kaplan w Nowém městě,
Samohelowský Emmanuel,	duchovní w Ledči . . .
Sekaussek Augustin, . . .	Kapitán Želivského, Kaplan w
Škřivan Augustin, . . .	šaused a magist. poželuhské bít-
Slawik Grantissek, . . .	měšťan a kupec w Nowém
Spye, . . .	obec Nowo-Městského panství
Springer Jan, . . .	farář w Poboře, Chrušimského
Sokol Grantissek, . . .	běhan w Nowém Městě . . .
Stárek Jan, . . .	doktor a profesor morálky,
Suchý Grantissek, . . .	Kaplan w Gijně . . .
Školník Grantissek, . . .	Kaplan w Kopidlne . . .
Šimek Wáclav, . . .	běhan w Swratce, Štuckého
Tiništská škola, . . .	dorem Králohrab. w. d. p. Kan.
Wacek Grantissek, . . .	cif. král. dvorský Kaplan, vikár,
Walenta Jan, . . .	Kaplan w Poděbradech . . .
Wilimek Grantissek, . . .	duchovní správce w Gicobotiz-
Wichlabské . . .	vikariátní duchovenstvo . . .

Dědictwí Sw. Jana.

	Roč přistau- pení	Čísly dle přis- pověků	Přispěl zlatými na Kč.
ho vikariátu	1836	III	10
Kopidlenského vikariátu	1836	III	10
Slawicích, Třebchowského vikariátu	1836	III	10
Dwoře, Jaroměřického vikariátu	1837	III	10
Kanow. W. Pessiny, bývalého tam faráře	1839	III	20
názi	1837	III	10
.	1839	III	20
Náchodského vikariátu	1835	III	10
Lipnického vikariátu	1839	III	10
.	1837	III	10
Pěho, býhan w Chomuticích	1837	III	10
nostau Grantissem Řehákem	1837	III	20
vikariátu	1835	III	10
.	1836	III	20
ariátu	1839	III	10
ariátu	1838	III	10
cích, Petrowického vikariátu	1838	III	10
vikariátu	1838	III	10
.	1837	III	20
Kronského vikariátu	1838	III	10
Brodského vikariátu	1836	III	10
w Královém Hradci a w Praze	1837	II	20
spoludobrobiním welebného pána	1836	III	20
Jana Rogka, Kapl. w Nowém Městě	1836	III	20
Zakladatel, ž a s l u h a m i	1836	3.	10
.	1839	III	10
Humpolci, Lipnického vikariátu	1838	III	10
ny w Králově Hradci, Německo-Brod. vifar.	1838	III	10
Městě, s U n n a u, manželkau swau	1836	III	10
přispíním weleb. p. Jana Rogka, Kap.	1836	III	20
vikariátu	1839	II	20
.	1836	III	10
w Králově Hradci	1835	III	10
.	1837	III	10
.	1839	III	10
vikariátu	1837	III	10
Pelikána, a Tiništs. Kap. Gijnského	1836	III	20
Konf. raba, býhan w Kopidlne	1837	II	20
.	1836	III	10
cích, Štuckého vikariátu	1835	III	10
.	1835	III	20

Spolu a udome

Š a f r a w s k ý M a t ů g, . . .	m ě s t ě a n w N o v ě m m ě s t ě, a
S e m a n J o s e f, . . .	f a r á ř w S t a t i a n e c k ě, S t r u-
S i e g l e r J o s e f, . . .	d o k t o r, v i ř á ř, k o n f i s i o r n ě r a d a,
S u m p f e F y n e t, . . .	w r ě c h n o s t ě n s k ý z a h r a d n ě k w R o-

Mezinimij

W Budějowické, Zakladatelomě

Albrechtická škola, . . .	barvm Břita Cizho, buchovní-
Aschenbrenner Jakub, . . .	aktuar w Němčicích, Wolnístě-
Babka Matěj, . . .	kaplan w Malenici, téhož viz-
Babor František, . . .	farář w Cinkově, Nepomucké-
Balzar Josef, . . .	farář w Stančově . . .
Benda Křistof, . . .	pán na Elnowicích . . .
Beníšek Jan, . . .	kancelářšt w Němčicích . . .
Budešinský František, . . .	buchovní správce w Těchonici,
Bužek Karel, . . .	vyslch w Němčicích, Wolnístěho
Cellerin Dobřeg, . . .	farář w Swogšicích, w Su-
Christelbauer Bernard, . . .	buchovníj správce w Hlavně-
Chum František, . . .	farář w Cistini, Prachatického
Čadek Matěj, . . .	kaplan w Střechobohicích, Ho-
Čížek František, . . .	kaplan w Bělnicích, Sufficé-
Dietrich Antonín, . . .	rytčíského řádu Malteřu, kap-
Dlaň Wáclaw, . . .	rotčíského řádu Malteřu, kap-
Dolák Tomáš, . . .	kaplan we Welharticích, Suffi-
Drábek Vincenc, . . .	učitel we Wolenici, Porážbo-
Dušík Jan, . . .	konšist. rada, škol dozorce, farář
Foster Jan, . . .	bě an w Lusli, Domaglického
Felix František, . . .	kaplan w Běchyni, téhož viz-
Giala Jan, . . .	farář w Černici, tagemník
Ginger Jan, . . .	kaplan w Cenkově, Nepomu-
Gisser Jan Karel, . . .	cký kanonik w Strakonici,
Gisser Josef, . . .	kaplan w Hrochově, Čepnow-
Glorian Michal, . . .	magistr dšiny a škol dozorce
Gormánek František, . . .	kaplan w Teynici, Desšinského
Gužík Matěj, . . .	farář w Hluboké, Hlubockého
Galla Jan, . . .	rytčíského řádu Malteřu, kap-
Gedlička Augustin, . . .	farář w Záboci, Blatenkého

Dědictwí Sw. Jana.	Rok přistau- pení	Čtyř- dle pří- spěvků	Přivě- státhmi na stř.
Barborau manželkau swau . . .	1836	III	10
dimřého vikariátu	1835	III	10
běkan w Chrudimi, aub mnoha už. společ.	1835	II	20
pidně	1839	III	10
1 Zakladatel.			

De f m e d

11

64

800

šidelnj diécesi.

ho spráwce, Pjseckého wikariátu	1838	III	20
ho wikariátu	1837	III	12
ariátu	1837	III	10
ho wikariátu	1839	III	10
.	1837	III	10
Woljnského wikariátu	1838	III	10
.	1837	III	12
Horazdowického wikariátu	1837	II	20
wikariátu	1837	III	10
středém wikariátu	1839	III	10
wicjch, Suffického wikariátu	1838	III	10
wikariátu	1839	III	10
razdowického wikariátu	1838	III	10
ho wikariátu	1837	III	10
lan w Rabomysli	1837	III	10
lan w Stražonicjch	1838	III	10
ského wikariátu	1839	III	10
wického wikariátu	1837	III	10
w Kwasnowicjch, Blattensského wikariátu	1839	III	10
wikariátu	1837	III	10
riátu	1837	III	10
Kaplického wikariátu	1838	III	10
ského wikariátu	1839	III	10
Horazdowického wikariátu	1837	III	12
ského wikariátu	1838	III	10
w Domažlicjch	1838	III	10
wikariátu	1839	III	10
wikariátu	1839	II	20
lan w Stražonicjch	1837	III	12
wikariátu	1837	III	10

Roč	Trjby	Prispěl
přistau-	ble při-	žlatými
peni	svěrků	na stř.

Mincberger Wáclaw.	měšťan a petat w Straconiz-	cich, s Annau, manželkau swau	1839	III	10
Mirk Antonin,	višat hospodářského kanceláře	w Němčicích	1838	III	10
Mokrý Bogtěch	doctor, profesor historie a ciz-	zejního práwa w Budějowicích	1837	III	10
Mráček Jakub,	kaplan w Dobšici, Woljnského	vikariátu	1836	III	10
Mřevická Antonin,	rytířského řádu Maltesů, děkan	w Horážowicích	1837	III	12
Maděrných Jan,	Pán na Chotowině a na Gie-	stebnici, Cístebnického vikariátu	1839	I	40
Mimec Matěj,	ministr šewcovských w Bohuměli-	cích, s Teresij, manželk. Wolin. vižar.	1839	III	10
Měmčická obec,	barem Josefa Pistoriusa, bý-	walého tamního záměského kaplana	1838	III	20
Mezamyšlická škola,	Horážowického vikariátu		1837	III	20
Moráček Jan,	kaplan w Kumjaku, Gindřich,	Prab. viř., Zakladatel, zásluhami	1835	3.	—
Osvald Wáclaw,	farář w Malenicích, Woljn-	ského vikariátu	1839	III	10
Pawlíček Jan,	měšťan w Straconicích, Ho-	ražowického vikariátu	1837	III	10
Petr Ondřej,	nadlejší w Němčicích, Woljn-	ského vikariátu	1837	III	10
Petržilla Tomáš,	kaplan w Břežnici, Blaten-	ského vikariátu	1838	III	10
Pfeifer Rudolf,	kaplan w Malenici, Woljnského	vikariátu	1837	III	10
Picha Wáclaw,	rytířského řádu Maltesů, farář	w Podstrpu, Horážowického vikariátu	1837	III	10
Pitony Anna,	měšťanská dcera w Straconi-	cích, Horážowického vikariátu	1838	III	10
Pitra Martin,	měšťan a kupec w Radomyšli	s Rosalij, manželkau, Blatenřského viř.	1837	III	10
Potůčník Tomáš,	kancelářský viřat w Němčicích,		1836	III	10
Přibit Antonin,	farář w Gůšhřblu	Woljnského vikariátu	1838	III	10
Příšofický Grantisseř,	kaplan w Břeřkowicích, Luká-	weckého vikariátu	1839	III	10
Puš Grantisseř,	kaplan w Mezamyšlicích, Ho-	ražowického vikariátu	1837	III	10
Rabšů Grantisseř,	vikariátní tagemník, farář we	Wolenici, Horážowického vikariátu	1837	III	10
Rathauský Jan,	farář w Kraslowě, Horážo-	wického vikariátu	1836	III	10
Rathauský Grantisseř,	viřat Woljnřh, konsistorijní ras-	da, farář w Čestlicích	1837	III	12
Rozšypal Josef,	farář w Čermené, w Píseckém	wikariátu, rozšířowatel	1839	III	10
Roswald Tomáš,	kaplan w Čestlicích, Woljnřhého	wikariátu	1836	III	10
Raba Josef,	kaplan w Malém Boru, Ho-	ražowického vikariátu	1838	III	10
Sedláček Jakub,	kaplan w Bernardicích, Be-	chinského vikariátu	1839	III	10
Seiche Jan,	tagemník, farář w Hostě, Gie-	stemnického vikariátu	1839	III	10
Seifer Jan,	správce w Ražowicích, Bla-	tenřského vikariátu	1836	III	10
Šepel Jan,	kaplan we Wacowě, Woljn-	ského vikariátu	1836	III	10
Šlábel Bartoloměj,	buchowijní správce w Libnici,	Hrubockého vikariátu	1837	III	10
Šláma Grantisseř,	farář w Krasřicích, Mirowi-	ského vikariátu, zásluhami	1835	II	14
Šlawiček Grantisseř,	farář w Dlařowě, Desenického	vikariátu	1839	III	10
Šlawiček Jan,	buchowijní správce na Horách,	Suffického vikariátu	1839	III	10
Šmrčka Antonin,	správce a práwijní w Čtyni,	Woljnřhého vikariátu,	1837	III	12
Spann Petr,	buchowijní správce w Husřicích,	Prachatického vikariátu	1839	III	10
Stáně Grantisseř,	farář w Čtyni, Woljnřhého	wikariátu	1837	III	10
Straconice, měřto,	barem Josefa Šmidingra, zá-	meckého kaplana w Němčicích	1836	III	20
Swatoš Antonin,	práwijní kancelářský w Němči-	cích, Woljnřhého vikariátu	1838	III	10

Spoluaudomě Dēdictwí Sw. Jana.

Šembera František, . . .	farář w Březnici, Blatenského
Šimon Moggěch, . . .	vikář Domažlický, konsist. rada,
Šimůnek Jan, . . .	písař hospodářského kanceláře w
Šramek Prokop, . . .	měšťan a myslář w Strakon-
Šramek Jan, . . .	cihář w Strakonici, Horaž-
Šeller Antonín, . . .	bírektor Pražského probostského
Šmibinger František, . . .	kaplan w Bolenici, Horažbo-
Šmibinger Josef, . . .	zámecký kaplan w Němčicích,
Šneider František, . . .	kaplan w Bolenici, Horažbo-
Šneider Petr, . . .	rytířského řádu Maltesů, kap-
Šolár Jan, . . .	měšťan, s Marií, manželkou
Šolle František, . . .	farář a notář w Rožmitálu,
Šuster Jakub, . . .	expozita w Rakvi, Hlubockého
Taussek Antonín, . . .	farář na Modré Půrce, Luha-
Tinger Matěj, . . .	kaplan w Písku . . .
Tomášek Václav, . . .	kaplan w Pelhřimově
Tommer František, . . .	duchovní správce w Horních
Tommer Ondřej, . . .	vikar. řádem. farář w Běl-
Trachta František, . . .	farář w Hartmanicích, Rospa-
Wacek František, . . .	farář w Teynici, Dessenického
Weibel Šebastian, . . .	měšťan a woňár w Strako-
Weselský Václav, . . .	kaplan w Bukovnici, Horaž-
Weywara František, . . .	rytířského řádu Maltesů, kaplan
Witek František, . . .	alumnus biskupského semináře
Wirth Dominik, . . .	farář w Bohumělicích, Woljn-
Wolbřich Martin, . . .	správce w Přelčíně, téhož vis-
Wolf Josef, . . .	spitálský kaplan w Gýzově,
Woljnské . . .	vikariátní duchovenstvo
Wondraussek Josef, . . .	alumnus biskupského semináře
Wondraussek Matěj, . . .	duchovní správce w Těchovicích,
Wottawa Josef, . . .	alumnus biskupského semináře
Wrána Šimon, . . .	biskupský notář, farář w Miro-
Wřák František, . . .	farář w Pozni, Pelhřimovského
Zahorjě Ondřej, . . .	kaplan w Rasečovicích, Bla-
Zellerin Antonín, . . .	malý, český měšťan w Stras-

Mezi nimi

Dēdictwí Sw. Jana.

vikariátu	1838	III	10
a děkan w Novém Kujně	1837	III	10
Němčicích	1837	III	10
nicích, s manželkou svou	1838	III	10
bowického vikariátu	1839	III	10
panství Woljna	1837	III	10
wického vikariátu	1837	III	10
Bařladatel, zásluh., rozšířow.	1835	3.	00
wického vikariátu	1837	III	12
lan w Strakonici	1837	III	10
swau, w Strakonici	1837	III	10
Blatenského vikariátu	1838	III	10
vikariátu	1838	III	10
wického vikariátu	1838	III	10
[.	1837	III	10
.	1839	III	10
hutích, Rospahorského vikariátu	1839	III	10
harticích, Cusického vikariátu	1839	III	10
rohorického vikariátu	1836	III	10
vikariátu	1836	III	10
nicích, s Lubmířem, manželkou	1836	III	10
bowického vikariátu	1837	III	10
w Horažbovicích	1839	III	10
.	1828	III	10
ického vikariátu	1837	III	10
ariátu	1837	III	10
Píseckého vikariátu	1838	III	10
.	1836	III	20
.	1838	III	10
Mirowického vikariátu	1838	III	10
.	1838	III	10
wicích, Bařladatel, zásluhami	1835	3.	10
vikariátu	1835	III	10
tenského vikariátu	1839	III	10
tonicích	1838	III	10

4 Bařladatelowé.

Wesměš . . .

..

147

1712

Spoluandové Dědictví Sv. Jana.

Přehled spoluandů v Čechách:

W Pražské Arcidiecési	140,	2066	zl.
W Litoměřické diecési	53,	695	—
W Královhradecké diecési	64,	800	—
W Budějovické diecési	147,	1712	—
Wesměš	404	5275	—

Na M o r a v ě.

W Olomaučské Arcidiecési.

Sluchánek Karel, . . .	kooperátor w Starém Olšně	Novo-Olišněského dekanátu	1837	III	10
Hromádka Jakub, . . .	kapitální vikarista w Kroměžsi		1838	III	10
Kadlec Jakub, . . .	kaplan w Polešovicích, Bze-	nekého dekanátu	1839	III	10
Kassparu Antonín, . . .	kooperátor w Žotkutlu, Šhild-	berského dekanátu	1838	III	10
Dobrzálek Petr, . . .	farář w Určicích, Prostějovského	dekanátu	1838	III	10
Reger Bernard, . . .	farář w Bhlčici pod Hostet-	nem. w Holešowském dekanátu	1839	III	10
Sylva Taroucca, . . .	hrabě, Bedřich, poslauchač	bogoslovij w Olomauči	1838	III	10
Ullmann Antonín, . . .	církevní kněz w Dppawě w	Slazku	1835	III	10

W f e ě . " S 80

W Brněnské diecési.

Černý František, . . .	farář w Rosicích, Rosického	dekanátu	1839	III	10
Gwančická škola, . . .	w Gwančickém dekanátu		1839	III	20
Fináček Aloys, . . .	duchovní správce w Popicích,	Austropečského dekanátu	1838	III	10
Graber Josef, . . .	farář w Pěrně, Mikulovského	dekanátu	1838	III	10
Gruš Jan, . . .	kaplan w Pawlowicích, Žele-	zavského dekanátu	1839	III	10
Polásek Josef, . . .	farář w Blansku, Sedomnického	dekanátu	1835	III	14
Štěpánek Josef, . . .	kooperátor w Krasenku, Wif-	zowského dekanátu	1837	III	10
Janáček Jan, . . .	kaplan w Třebíči		1838	III	10
Stalý Josef, . . .	zámecký kaplan w Pírnici, Gz-	lawského dekanátu	1839	III	10
Kinský Dominik, . . .	kněz pobožných škol, cís. krát,	guberniální translátor w Brně	1838	I	40
Kinzel František, . . .	farář w Lauce, děkan, konfist.	rada, Meřinského dekanátu	1838	III	10
Kropil Josef, . . .	farář w Blučině, Žiblovského	dekanátu	1838	III	10
Lenoch Antonín, . . .	farář w Krásné, Novo-Mlý-	ského dekanátu	1838	III	10

Spoluaudové

Mač Josef,	kooperátor w Urbanově, Ze-
Mareš Wawřinec,	duchovní správce w Střížo-
Minoritská knižovna . . .	welebňch Minoritů w Brně
Missák Jan,	farář w Žďarském klášteře,
Nebuda Dominik,	administrátor sary Mraňotinské,
Nedoma Jan,	kooperátor w Hobece, Jamnic
Nedwědická škola	omnického dekanátu
Dpálka Antonín,	školní pomocník na Černé Ho-
Paleček Jan,	farář w Třebíči, Gijlawského
Pessina Jan Nepomuk, . .	cif. král. privilej. fabrikant w
Procházka Tomáš	kaplan w Gwančicích
Příkrýl Grantissek, . . .	farář w Netině, Měšinského
Suffil Grantissek,	profesor bibl. studií w Brně,
Steyškal Tomáš,	krasň bčkan, konfiskornj raba,
Šlošar Victor,	opat řádu sv. Benedikta, a
Špaček Adam,	kaplan w Batelově, Gijlaw-
Špaček Bernard,	farář w Čeraticích, Slawkow-
Štáka Grantissek,	školní pomocník w Augedě,
Štěrba Grantissek,	kooperátor w Augedě, téhož
Weis Peregrin,	kooperátor w Tufanech, Mo-
Weliska Martin,	panství řasár w Telči, Telčského
Wondra Josef,	kaplan w Telči, téhož deka-
Zabranský Josef,	mlýnář w Lubi
Zbarský Wáclav,	kaplan w Lauce, Měšinského
Zelničák Grantissek, . . .	učitel vzornj w Gwančicích
Zrzawý Tomáš,	kaplan w Zabradowicích, w Brně

Mezi nimi

Spoluaudů na Moravě:

Dědictwí Sw. Jana.

Dědictwí Sw. Sana.	Roč přislau- penj	Triby ble přj- spřowů	Přispě- lajichm na Kč.
lečského dekanátu	1839	III	10
wě, Gijlawského dekanátu	1839	III	10
1838	II		40
Novo-Měšského dekanátu	1838	III	10
Telčského dekanátu	1838	III	10
dekanátu	1838	III	10
1837	III		20
ře, Betowického dekanátu	1838	III	10
dekanátu	1839	III	10
šufnech w Brně	1836	II	20
1835	I		40
dekanátu	1837	III	10
Zakladatel, a ž á s l u b a m i .	1835	3.	40
farář w Telči	1836	III	10
zemský přelát w Raghradě	1836	I	40
ského dekanátu	1837	III	10
ského dekanátu	1836	III	10
Kutimského dekanátu	1838	III	10
dekanátu	1839	III	10
dekanátu	1838	III	10
dekanátu	1837	III	10
dekanátu	1836	III	10
dekanátu	1839	III	10
dekanátu	1838	III	10
dekanátu	1838	III	10
dekanátu	1837	III	10
1 Zakladatel.			

1 Zakladatel.

W f f e c h .

„

39

574

W D l o m a u d é Arcibiecési 8, 80 žl.
W B r n ě n ě é biecési 39, 574 —

W f f e c h . 47, 654 žl.

Spoluaudové Dědictví Sv. Jana.

Roč přísau- penj.	Tržby dle pří- spěvků.	Příspě- vatými na št.
-------------------------	------------------------------	-----------------------------

Ve Vídnišské Arcidiecési.

Ceho Císařského Královského Majestát Ferdinand I.			1837	Dárce	100
Cech František,	kněz pobožných škol, c. k. prof. hluchoněmých, člen více řádů		1838	III	10
Feigertle Ignác,	doct., c. k. dvorský kapl., prof. past. a spirit. vyššího boh. úst. ve Vídni		1836	III	10
Fischer Jan,	kněz církevní, vychovatel swobodných Pánů z Reischachu		1837	III	10
Gabriel Josef,	spoluaud vyššího ústavu duchovenstvého ve Vídni		1838	III	10
Girj Antonín,	kooperátor w Profecii, nab. Dunaji		1839	III	10
Halasška Káslan,	inful. probosst Staroboleslaw, c. k. rada dvorské komise nad štubij		1838	II	20
Krbecek Karel,	kněz cír., vychovatel Swob. Pánů z Wallerskirchen ve Wolfsthalu		1838	III	15
Redemptorské	velebné Kollegium		1836	III	10

W f e c h .	"	9	195
-------------	---	---	-----

W Solnohradsku.

Fabian Jan Nep.	doct. bohoslovij, profesor biblických štubij w Solnohradě	1839	III	10
-------------------------	---	------	-----	----

W f e c h .	"	1	10
-------------	---	---	----

W Uhřích.

z Czaban Dnbřeg,	kaplan w Komeáthu, Dstřehomského vikariátu	1839	III	10
----------------------------	--	------	-----	----

W f e c h .	"	1	10
-------------	---	---	----

W Drážďanách.

Jan, wévoda Saský, královská wšost		1836	III	15
hraběta Jan,	královský dvorský kaplan, direktor katolického gymnasia	1837	II	20

W f e c h .	"	2	35
-------------	---	---	----

Ve Wra-tislawi.

Purkyně Jan,	doct. a profesor physiologie a pathologie	1837	II	90
------------------------	---	------	----	----

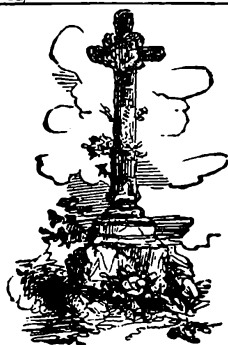
W f e c h .	"	1	20
-------------	---	---	----

Mimo zemí spogeného království Českého W f e c h	"	14	270
---	---	----	-----

Slawnj přehled audů po pět let.

W Čechách.	404, základu 5273 zl.
W Moravě a Slezku	47, — 654
Wně království českého	14, — 270
Šigicích spoluaudů	465, — 6197
Bemřelých	11, — 90

Dědictví Swato=Janšké pozůstává z 476 audů, a 6287 zl. základu.

Spoluaudové Dědictví Sv. Jana.

Spoluaudové, gaž da- leko vědomo, zemřelj.

W Praze.

—

—

W Arcidiěceři.

W Litoměřické diěceři.

—

W Budějovické diěceři.

—

—

Riža Bonaventura,
Wagenknecht Josef,
Simmernann Jan Nep.,
Platný Felix, . . .
Seibl Josef, . . .
Hofek Wogtěk, . . .
Přibil Antonín, . . .
Zahradník Vincenc,
Periček Karel, . . .
Hauš Ignác, . . .
Scheller Zbidaš, . . .

Kněz milosrdných bratří . . .
Kaplan u svatého Ondřeje . . .
Knězovně, skriptor c. k. knihovny . . .
administrátor u Karmelitů . . .
děkan w Berauně . . .
školní učitel w Rožďalovicích . . .
farní administrátor w Křínči . . .
farář w Křeslicích . . .
farář w Mezamyslicích . . .
farář w Lepyňce . . .
Kaplan při bisk. kostele w Budějow.

3 roku	3 přispěvkem
1835	10 zl.
1835	10 —
1835	Spisov.
1836	10 —
1836	10 —
1836	10 —
1836	10 —
1835	Spisov.
1836	10 —
1837	10 —
1837	10 —
Všech 11 90 zl.	

P o z n a m e n á n í.

Za všech zemřelých spoluaudiv slauží všichni duchovní spoluaudivé, kterých ge 332, w ořtawu patrona Dědictwí, Sw. Jana Nepomuckého, mši swatou; což redaktor w samý den slawnosti swatého Patrona nasseho, u geho swatého hrobu, o šesté ranní koná. — Pať ale i taťe, gať se o aumrtí gednoho neb druhého spoluaudiva dozví, u téhož samého hrobu swatého, o geho wěčné s swatým Patronem přeblažené aučastenswí, přimluwu swau do své messní pobožnosti připoguge. —

Alle i od swětských pánu spoluaudivů důwěřowati se dá, že w ořtawu tom, w pobožnosti své na spoluaudivy své Zemřelé wraucně pamatowati budau.

Rozšiřowatelé Dědictwí Swatojanského.

W Praze.

Sawráněk Frantisek, křizovník, kaplan u sw. Petra.

W Arcidiěcesí.

Dworák Josef, . . . kaplan w Nautonicích.
 Hampenš Frantisek, . . . kaplan w Mšeci.
 Horčice Josef, . . . kand. bohosl. kanon. w Staré Bolesl.
 Kodym Josef, . . . kaplan w Žebráku.
 Pohan Wáclaw, . . . kub. bisk. notář, farář w Poříčí.
 Piller Frantisek, . . . kaplan w Pláni.
 Šimenec Frantisek, . . . kaplan w Střezmíři.
 Streer Josef, . . . děkan w Pláších.
 Wania Prokop, . . . měšťan w Beněšově.

W Litoměřické diěcesí.

Lauterbach Wáclaw, kupec w Mladé Boleslavi.
 Reymann Frantisek, konsistorní protokolista w Litoměřicích.
 Šoregš Frantisek, . . . kaplan w Rožďalovicích.

W Králohradecké diěcesí.

Šiala Wáclaw, . . . kupec w Kutné Hoře.
 Roget Jan, . . . kaplan w Novém Městě.

W Budějowické diěcesí.

Christlbauer Bernard, duchovní správce w Hlawnovicích.
 Šhnet Josef, . . . exposita w Klokotech.
 Körner Jan, . . . doktor, rektor biskupského semináře.
 Nowáček Jan, . . . kaplan w Kumzaku.
 Rožšpal Jan, . . . farář w Červené.

W Plomaucké diěcesí.

Kadlec Jakub, . . . kaplan w Polešowicích.

W Brněnské diěcesí.

Wataussek Šhnet, . . . obchodník we Velké Meziříčí.
 Paleček Jan, . . . farář w Třebíči.
 Polanský Frantisek, . . . duchovní správce na Černé Hoře.
 Procházka Tomáš, . . . kooperátor w Gwančicích.
 Raček Jan, . . . farář w Stubeně.
 Brzawý Tomáš, . . . kooperátor w Zabrdowicích.

A. Počet všech audů roku 1839 přistoupivších.

3	Počet	Platůch na střib.
Čech,	89	1040
Morawi,	13	140
Uher,	1	10
Rakaus,	2	30
Solnohradská,	1	10
Všech podalo . 106 1230		

B. Počet audů r. 1839-dle tříd přistoupivších.

Do třídy I. j.	1	40
— II. h. e.	6	120
— III. t. j.	99	107
Všech . 106 1230		

C. Počet audů r. 1839 přistoupiv. - dle krajů a tříd

S m é n a k r a j i n	D o t ř í d y			Všech	Platůch na střibře
	I	II	III		
3 Čech	1	5	83	89	1040
3 Morawi,	"	"	13	13	140
3 Uher	"	"	1	1	10
3 Rakaus,	"	1	1	2	30
3 Solnohradu,	"	"	1	1	10
Summau	1	6	99	106	1230

Hlavní přehled ústavu

Dědictví Svatého Jana Nepomuckého.

I. Počet mŕŕech audů w pětiletých přistupinŕŕích, i s zemřelými.

3	Počet	Státůch na střibře.
Čech	415	5363
Moravy	46	644
Cisářského Slezka	1	10
Uher	1	10
Rakaus	9	195
Solnohradu	1	10
Sas	2	35
Pruského Slezka	1	20
Vŕŕech .	476	6287

II. Počet mŕŕech audů, dle let gich přistupenij.

W I. roce 1835	57
" II. " 1836	97
" III. " 1837	124
" IV. " 1838	92
" V. " 1839	106
Vŕŕech .	476

III. Počet všech audů, dle tříd, po 5 let.

	Počet
Nejnižší dárce	1
Spoluzakladatelů	14
Spoluaudů I. třídy	8
— II. třídy	28
— III. třídy	425
Všech	476

IV. Počet všech audů, dle stavů, po 5 let.

Duchovních na živě 332, umřelých 11, všech	343
Směšných	133
Všech	476

V. Počet všech audů, dle krajů a tříd, po 5 let.

Z	Dár- ců	Zakla- datelů	Třídy			V summě
			I.	II.	III.	
Čech	"	13	5	23	374	415
Moravi	"	1	3	2	40	46
Císařského Slezka	"	"	"	"	1	1
Uher	"	"	"	"	1	1
Rakous	1	"	"	1	7	9
Solnohradu	"	"	"	"	1	1
Sas	"	"	"	1	1	2
Pruského Slezka	"	"	"	1	"	1
Všech	1	14	8	28	425	476

VI. Přehled peněžitých příspěvků, po 5 let.

	zl. na št.	kr.
Základ melebného zakladatele	1000	"
Cesí kapitálu Josefa, bratra Základ.	100	"
Uroky z kapitálu	399	48 ³ / ₄
Od spoluaudů a dobrodinců	5668	29
Výnos z prodaných kněh	4254	12
Přijem v summě	11,422	29³/₄

VII. Přehled výloh po pět let.

	zl. na st.	řr.
Vydání knih a písní	7380	38 ¹ / ₂
Rozličné výlohy	1138	55
Výlohy v summě	8519	33¹/₂

VIII. Srovnání příjmů a výloh po pět let.

Příjmy	11,422	29 ³ / ₄
Výlohy	8519	33 ¹ / ₂
Více příjmů o	2902	56¹/₄

IX. Výkaz hotovosti.

Kapitál	1100	"
V spořitelně	10	3 ³ / ₄
Půgčka Časopisu	516	"
Na před dělníkům	59	45
Na hotovosti v kase	1217	7 ² / ₄
Peněžité gmění Dědictví	2902	56¹/₄

X. Magernost Dědictví.

Peněžité gmění vykázané	2902	56 ¹ / ₄
V knihách spoluaudům a k prodegi	4200	49
Nářadí kaupeno, obceněno ve	272	15
Magernost Dědictví v peněžích	7376	1¹/₄

XI. Spisowatelomé a spisg gegich, tiškem wydané,

Girsjř Jan Bal., farář w Minicich . . .	U. d.
tentýř — — —	
tentýř — — —	
Kamarýt Frant. kaplan w Kaplicich . .	B. d.
Marchal Jan, duch. správce w Řimowě, B. d.	
Pessina Wácl., kanovníř, ředitel Dēdictwji	
— — — — —	
Piceř Wáclaw, kandidát právního auřadu U. d.	
Pohan Wáclaw, farář w Pořiči, . . .	U. d.
Pohořelý Josef, kaplan w Turnowě . .	L. d.
Růžička Josef, kaplan we Běteli . . .	L. d.
Suffil Frant., prof. biblických studií w Brně	
Swihlř Anton., farní administ. w Gilowém, U. d.	
Ullmann Anton., kněz církevní w Dypawě .	
Winářičů Kar., farář na Rowáni . . .	L. d.
Wrána Simon, farář w Mirowicich. . .	B. d.
Zahradníř Vinc. farář w Křesřicich . . .	L. d.
Zimmermann Jan, křřžovníř, skriptor c. ř. knihovny	
Zimmermann Jos., duch. spr. w Stodůlkách .	U. d.
Žiteř Wáclaw, duchow. spr. w Erbči. . .	

XII. Pjsně Dēdictwjm Swato:

Do rozličných spisowatelů podané	
—	
—	
—	
—	
—	

Dědictví,

aneb darem podané.

Proč jsem katolíkem, (troje vydání).

Bohomil, která wja gest práva.

D přísaze (po + Vinc. Zahradníkovi vydělal).

Svatodenní pořádek (dvoje vydání).

Pane, zůstaň s námi, dva díly.

D korunování králů Českých.

Moráte, zpěvy adw. z časů Karla IV.

Sematismus Dědictví s hlavním přehledem uš.

Mše, Sapienz nazwana, w 2 písni, přeložil.

Životopis Zakladatele ústavu.

Rodina Bohověrných

Nábožné výroční písně (daroval).

Episy svatých Otců (daroval).

Křížová cesta (daroval).

Základ mraťoučení, (daroval):

Lístky odpłaty pro školní dítky, . . . (daroval).

Náboženství w rozmluvách, 2 díly w gednom sw.

D přísaze. (W kterém přepracování smrti překvapen).

Kostel sw. Mikuláše na Star. Měste Pražském.

Panna Orleanská.

Odměna pilných dítek, (daroval).

Zanškým wydané.

Pět Svězd Swatojanských.

Píseň adwentní a wánoční.

Píseň o Umučení Páně.

Letanie Loreťanská, s nápěwem.

Salve Regina.

Píseň k bolestné Rodičce Boží.

XIII. Knihy, kterými audové poděleni.

Roku	číslo knihy	Název knih.
1835	I	Proč jsem katolíkem.
"	II	Bohomil.
1836	III	Panna Orleanská.
"	IV	Náboženský v rozmluvách.
1837	V	Rodina Bohověrných.
"	VI	Smotodenní pořádek.
1838	VII	Přísaha.
"	VIII	Pane, zůstaň s námi I. díl.
1839	IX	Pane, zůstaň s námi II. díl.
"	X	Životopis zakladat. s Sematis. úst.

XIV. Hlavní přehled v pěti letech vydaných knih.

Označení knih	Vše tisíce se	přistlo mezi lid	Leží na skladě		přední hlavní summa
			z pro- deje	po pr. nastř.	
Proč jsem katolíkem	7000	6482	518	8	7000
Bohomil	3000	3000	"	21	3000
Panna Orleanská	2000	1847	153	10	2000
Náboženský v rozmluv.	4000	3537	463	24	4000
Rodina Bohověrných	4000	2580	420	30	4000
Smotodenní pořádek	6000	5081	919	6	6000
Přísaha	5000	1812	3188	10	5000
Pane, zůstaň s námi I. d.	4000	1171	2829	20	4000
Pane, zůstaň s námi II. d.	4000	"	4000	20	4000
Životopis zakladatele	3000	"	3000	10	3000
Odměna školních dítek	400	400	"	10	400
Korunování Králov česk.	1000	986	14	40	1000
Moráte, zpěvy adventní	1600	1166	434	12	1600
Chrást Páně s. Mikuláše	1000	449	551	15	1000
Křížová cesta	300	300	"	3	300
Výroční písně	400	400	"	4	400
Episy svatých Otců	75	41	34	45	75
Základní mramování	50	49	1	20	50

Všech knih || 16,825 || 29,311 || 17,514 || „ || 16,825

XV. Přehled vydaných listů, písní a obrázků.

Označení knih	Vy- šlo	přišlo mezi lety	Leží na skladě.		předbí hlavní summa
			z pro- begi	po tr. nastř.	
Listy školní odplaty	1440	1440	„	1—3	1440
Pět hvězd Svatojanských po 5ti pís. čes. a něm	2000	1652	348	3 w. č.	2000
Píseň adventní, .	2000	1100	900	1	2000
Píseň vánoční .	2000	1100	900	1	2000
Píseň postní .	1000	932	68	1	1000
Žitan. Loreť. w písni	2000	1366	1634	1	2000
Zdrávas Královno	5000	4790	210	1	5000
K holešné Dobruše Boží	1000	1000	„	1	1000
Mše Capienz. w 2 písních	2000	1954	46	1	2000
Kostel s. Wita w mědičez.	2000	1800	200	1	2000
Summa listů, obrazů a písní	20,410	15,434	5006	„	20,440

Poznamenání.

Wěz zde welewjácné spoluaudštw, gaš ge cesta a pogišťení základu gebnoho každého spoluauda. — Penize se dosilagi redakci; kterých redaktor hned do zmláštni matriky wtáhne, a novému spoluaudu zápisni listek a přináležici knihy vydá. — Tento peněžitý základ předloží redaktor w tom témdni w zmláštním exhibitu w konsistorním kanceláři do protokolu; odkad se peníze s giž protokolovaným exhibitem kassrowi podaji. — Kassir poznamená na exhibitu přigaté peníze, na které redaktora zmlášť recepšuge. — Na to se exhibit předloží wys. důst. konsistornímu panu přefesowi, který ho přepřuguje, a redaktorowi k referirowání nadepíše. Redaktor napíše na ten samý exhibit své poznamenání, a w přišťim konsistorním sesi weřegně ho přednáší, taš že Mendůstognějši Kníže Van Arcibišup (p. t.), a wysoce důstojná geho konsistoř o každém i tom neymenšším přigmu se dowi. Ze sesi poukáže se ten exhibit kassrowi k řádnému z aučťowání, a expeditorowi k wykonání nadepřaného poznamenání. — Tak se to dalo při wšech 476 spoluaudech, a diti se bude i dále. Dle toho může weškeré spoluaudštw se upokogit a ubezpečeno býti, že wšedko bezpečně pougíšťeno gest, a taš z podaných peněz ani haljř na zmar přigiti nemůže; gaš někteři se domýšleli.

Kassir skládá své roční aučty wysoce důstojné konsistoři, ku kterým redaktor své poznamenání připogi. W. d. konsistoř gich nyní podá, s milostiwě nakloněným powolením, arcibišupšćému rewíšnimu auřadu; kde přišně wyšetřeny a přišně posauženy býwagi. — Rewíšwni auřad ge paš zase wys. důst. konsistoři předloží; kde paš se w archiwu uloží; Kassir ale a redaktor poukážán býwá, řonby se co wytknulo, to samé naprawiti a wyrownati. Což řonž se stane, taš se redaktorowi a kassrowi auředni absolutorium udělj, a tím se wýroční auředni práce ta škončí. — Šiště se při této wědomosti, každý spoluaud upokogi?

Patrnó gest každému spólúaudu, že se níkdý auroky napřed neplatějí, dokud se kapitál nezapůgčí : a že se také auroky gen od toho dne žádati mohau, w který den kapitál půgčen byl. — Z toho patrně wyswítá, že žádným právem se žádati nemůže, aby „kdo ústawu swůg základ teprw u p. w roce 1840 položil, gemu knihy, které ústawem giž w roce 1839, aneb w gesttě dřimněgšich letech byly wysšly, kde peněz geho w kase ústawu gesttě nebylo, spólú s těmi běžicjho roku wydaný ní knihami odeslány byly. — Kdo w roce 1840 přístupuge, gen těch požadovati může, které pro ten rok w popořádných číslech pro spólúaudy se wydáwati budau, a tak následowně po přístich letech. — Že ale wysoce důstogná konsistor předce gednomu každému k ústawu přístupugicjmu i ty knihy spólú podává, které w minulém roce wysšly : to se stává gen z paubě zvláštnj šetrnosti a počestnosti. Dále zpět to ale nejde. Kdnž páni spólúaudowé o to se přičiní, by každé wydání gakékoliw nowé knihy rychle odkaupeny a rozprodány bylo : tedý redakci w stawu bude ročně i wice gich wydáwati, a tím wzácné spólúaudstwo potěšiti. Ne na redakci, ale na pánech spólúaudech to záleží. Sich pomolání gest, rozkwět Dědictwí, gak ho redakci přestuge, k aurodné nu aučinkowání wěsti, a tak spásitelného aučele geho blahorodně wzděláwati. Milosti s nebes nám níkdý nebude scházeti, gen kdýž u nás nebude scházeti na horlivosti.

O! kdýby každý z nich wěděl, gak giž letoš zase Nebes Pán ústaw obohatil : splešalo by srdce gednoho každého. Patron náš swatý dáwá, bychom žkusili, že swého Dědictwí těži na auroky stawné ; čím geho památka u nás gen gesttě wice se zwelebuge.

W každém pokroku gest patrnó „že Pán nám blýžko gest!“ — Protož horliwě se spogme „zwelebowati nyswětějšj gméno geho!

Wácl. Mich. Wessina,

Kanownjě, konsist. rada, ředitel ústawu.

Jan Kalina z Těthenšteinu,

konsistornj expeditor, kassir ústawu.

Welectihodnému Spoluaudu Dědictwý Swatojanského.

Lonský prwnj swazek Časopisu přinesl na stránce 187 a 188 čtenářům swým tu zpráwu, že šleďrostj duchownjch Spoluaudů Dědictwý Swatého Jana Nepomuckého na Morawě, k slawnosti Swatojanské, w arcibiskupském chrámu Páně Pražském obnower byl oltář swatých patronů Morawských, ss. Cyrilla a Methudia. — Tato wzácná šlechetnost wzbudila we mně tu myšlénku, žeby P. P. Spoluaudowé po Čechách, dowědewše se o tom, neljbě to snad nesli, kdyžbych se o ně, gakožto o bližšj, nápodobně nepostaral.

Chtěge této wýčítce ugjti, a šetrnosti a upřjmnosti swé důkaz Gm dáti, wytknul gsem jeden oltář, — pro Spoluaudy České ten neypřjpadněgšj, — w prawo k hrobu swatého Jana Nepomuckého, na piljři druhém, a sice oltář *Wšech Českých Swatých Patronů*. — Nese oltář tento surchu sochu swaté Barbory, patronky šťastné smrti. Hlawnj obraz, překrásného rozdělenj a malby, předstawuge české swaté patrony w sláwě. Mjsto tabernakulum má podlahhlau welikau černau skřjni, střjbrem obloženau, s mnohými welikými swatými ostatky, na které swrehu stkwostnj relikwiář s lebkau swaté Barbory stojj. Po stranách gsau sochy, sw. Markety a sw. Alžběty. — Dwadzet Morawských Spoluaudů opatřilo obnowerj jednoho oltáře; gakžbych

se neměl důvěřovati, žeby 400 Spoluaudů w Čechách nespěchalo, pro swau radost a pro swau památku, také jeden oltář dáti obnowiti? — Že se ale očekáwati nedá, by každý k tomu přispěnj se naklonil: tedy se přjzniwým dárcům dwa zlatých na stříbře vysaditi osmělugi; kterýmiž bych hleděl oltář ten tak obnowiti, by každého utěšeně pogal, upamatowánjm wzácným gemu pozůstal, a každý mi w srdci swém wděkem zawázána se pokládal.

Gako nápis, na krásné řezbě čtenářům gewj, že oltář Cyrillo-Methudský nábožnau štědrostj Spoluaudů Swatojanských na Morawě obnowen byl: tak nápodobně nápis na přemistrně řezané pozlacené řezbě i zde na wědomj dáwá, že oltář českých swatých Patronů, zase nábožnau štědrostj Spoluaudů Swatojanských w Čechách, swého obnowenj došel. — Byltě to w gednom roce gedenáctj, w šesti ale letech šest a dwadcátj a poslednj obnowenj oltář; tak že nynj celý král. chrám Páně swatého Wjta, tento Čechůw národnj a korunownj, we wšech swjch oltářjch stkwostně obnowenj stojj; čehož od času geho wystawenj nebylo!

Toto wšeohecne obnowenj, gediné ze štědrosti zj-skanyjch dobrodinců, bylo ale také ten gedinj přjzniwj čas, aby Dědictwj Swatojanské na swé gméno, a pro swé zwláštňj pobožnosti jeden neb druhj oltář si zjškalo Bud' tenkrát: aneb ne wjce zase, snad i na sta. let! A to byl vlastně ten aučel, že gsme jak dřjwe Morawských, tak i nynj Českých pánů Spoluaudů k tomu pozwali, by se na gich podanj dárek dwa oltáře

obnowili, a tjm způsobem se *Dědictwý Swatojan-
skému* přiosobili. — Tak se nynj *welewzácne*
spoluaudstwo Swatojanské z toho těšiti, a tjm se
honositi může: „My w královském, národním a ko-
runovním chrámu Páně w Praze, tam u wysoce slawné
hrobky swatého Patrona našeho dwa oltáře na še gme-
nugeme, dwa oltáře wlastnj máme!“ — Při kterých,
když kdo z duchownjeh spoluaudů Prahu nawštwj,
geden den u hrobu swatého Jana, a druhý den u oltáře
Dědictwý za weškeré spoluaudstwo mešnj swau swatau
pobožnost konati může.

Odeslali gsme sice pozwánj k přjspěwkům na toto
obnowenj po kragjch — giž wloni. — Dozwjdáme
se ale stjžnostj z mnoha stran, že psanj nedušlo; a
proto také teprwa 60 Dobrodinců se přihlásilo; kde
na zaprawenj autrat toho obnowenj geště gednau tolik
Gich zapotřebj gest; z které přjčiny slušnau a šetr-
nau žádost naši o laskawé nakloněnj se k wyprawenj
učinného nákladu zde opakowati musjme. — Až wše
uspořádáno bude, pak gména těch wzácnych pánu do-
brodinců, gak w Časopisu, tak i w některé z přjštjch
kněh *Dědictwý Swatojanského*, k wšeobecnému wědomj
uwedeme.

Kdoby ale pozwánj toto obdržowal giž podruhé,
promiň negistotě našj, zdaž prwnj psanj obdržel, čili
nic, a powažug to gen za gedno a to samé pozwánj;
neb žádnému, ani odporugjcmu obtjžnjmi býti
nehceme.

Nakloniž se laskawost *Welewzácného Pána*,
přjspěwkem swým w tomto Čechům neyslawněgšjm

*a nejwzácnějšm chrámu Páně sobě krásný památník
postawiti ; a wšech přjmliw se aučastna státi, kterých
každý kanownjk u swatého Wjta, kolikrátekoliw u ta-
kowého oltáře slaužj, za dobrodince geho w Memento
swém Odplatiteli wěčnému odesjlá, a žehnánj swá po
kragjch Českých a Morawských wyléwá ; tak gako i po
wšecky časy účastna se státi těch pontifikálnjch pobož-
nostj, kterých wždy wěrná kapitola Pražská w každém
čtwrtletj suchých dnů za dobrodince Arcibiskupského
chrámu Páně slawně koná.*

W Praze, o welikonocjch 1840.

*Wáclaw Pešina,
kanownjk, konsistornj rada, ředitel
Dědictwj Swatojanského*